

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ Ε

Έβδομη Μύηση: Αυτή η εισροή Υδροχοϊκής ενέργειας είναι ένας απ' τους παράγοντες που θα επιτρέψουν στον Χριστό να συμπληρώσει το έργο Του ως Παγκόσμιος Σωτήρας και Παγκόσμιος Δασκάλου· θα Του επιτρέψει επίσης να λάβει τη μύηση που βρίσκεται άμεσα ενώπιόν Του και για την οποία προετοιμάζεται σχεδόν επί τρεις χιλιάδες χρόνια – γιατί τόσο εξυψωμένη και ιδιάζουσα είναι αυτή η μύηση.

Έβδομο Βασίλειο : Το έβδομο βασίλειο της φύσης είναι εκείνο των Ζών που συμμετέχουν με πλήρη ικανότητα κατανόησης στον όμιλο των Όντων που αποτελούν τον πυρήνα του Συμβουλίου της Σαμπάλλα. Ο όμιλος αυτός περιστρέφεται γύρω από τον Κύριο του Κόσμου· η συνείδηση και η κατάσταση ύπαρξής Τους μόνο αμυδρά κατανοείται από τα πιο προχωρημένα Μέλη της Ιεραρχίας

Έβδομη ακτινική ενέργεια: είναι η ενέργεια που χρειάζεται για να φέρει τάξη απ' το χάος και το ρυθμό για να αντικαταστήσει την αταξία. Η ενέργεια αυτή θα εισαγάγει τη νέα παγκόσμια τάξη την οποία αναμένουν όλοι οι άνθρωποι· θα αποκαταστήσει τα αρχαία ορόσημα, θα υποδείξει τους νέους θεσμούς και τις μορφές πολιτισμού και κουλτούρας που απαιτεί η ανθρώπινη πρόοδος και θα γαλουχήσει τη νέα ζωή και τις νέες καταστάσεις συνείδησης που θα καταγράψει όλο και περισσότερο η προηγμένη ανθρωπότητα. Τίποτε δεν μπορεί να αναχαιτίσει αυτή τη δραστηριότητα· όλα όσα συμβαίνουν σήμερα καθώς οι άνθρωποι αναζητούν νέους τρόπους, οργανωμένη ενότητα και ειρηνική ασφάλεια, εκπληρώνονται δια της εισερχόμενης Ακτίνας της Τάξης ή Τελετουργικής Μαγείας. Η λευκή μαγεία των ορθών ανθρώπινων σχέσεων δεν μπορεί να σταματήσει· πρέπει αναπόφευκτα να εκδηλωθεί αποτελεσματικά, επειδή η ενέργεια της έβδομης αυτής ακτίνας είναι παρούσα και ο Κύριος της Ακτίνας συνεργάζεται με τον Κύριο του Κόσμου για να επιφέρει την αναγκαία “αναμόρφωση”.

.....η έβδομη ακτινική ενέργεια – στην μυητική διαδικασία μεταξύ πρώτης και δεύτερης μύησης – επιτρέπει στο μυημένο (στη ζωή του στο φυσικό πεδίο) να καταδείξει μια αναπτυσσόμενη αίσθηση τάξης και οργάνωσης, να εκφράζει συνειδητά και αυξητικά την επιθυμία να βοηθά τους συνανθρώπους του και έτσι να εδραιώνει σχέσεις μαζί τους και να καθιστά τη ζωή του δημιουργική κατά πολλούς τρόπους.

Εβραίοι και Μεσσίας:οι Εβραίοι αντιπροσωπεύουν υλισμό, σκληρότητα και πνευματικό συντηρητισμό, έτσι ώστε σήμερα ζουν στους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης και βρίσκονται υπό την κυριαρχία του χωριστικού, ιδιοτελούς, κατώτερου συγκεκριμένου νου. Αλλά η ευκαιρία τους θα έλθει πάλι και μπορεί να αλλάξουν όλα αυτά όταν τα πυρά της οδύνης επιτύχουν τελικά να τους εξαγνίσουν και να κατακάψουν τις αρχαίες αποκρυσταλλώσεις τους, ελευθερώνοντάς τους έτσι στο βαθμό που θα μπορέσουν να αναγνωρίσουν το Μεσσία τους ο οποίος όμως δε θα είναι ο παγκόσμιος Μεσσίας. Οι Εβραίοι χρειάζονται ταπεινότητα περισσότερο από κάθε άλλο έθνος.

.....Η πιθανότητα είναι ότι ο Διδάσκαλος Ιησούς θα αναλάβει (υπό τις οδηγίες του Χριστού) το ρόλο του Μεσσία.

Εβραίοι, το πρόβλημα: με τη συνεχή τους έμφαση στα υλικά αποκτήματα χάνουν τη θέα της αληθινής λύσης η οποία είναι πάλι συμβολικά και πραγματικά ότι πρέπει να αφομοιωθούν με όλα τα έθνη και να συγχωνευθούν μ' όλες τις φυλές, αποδεικνύοντας έτσι την αναγνώριση της Μίας Ανθρωπότητας..... μέχρι οι ίδιοι οι Εβραίοι να αντιμετωπίσουν την κατάσταση και να παραδεχθούν ότι μπορεί να εκδηλώνεται γι' αυτούς η ανταποδοτική

όψη του Νόμου του Αιτίου και Αποτελέσματος και μέχρι να προσπαθήσουν να εξακριβώσουν τι υπάρχει μέσα τους σαν φυλή, που εγκαινίασε την αρχαία και φρικτή τους μοίρα, το βασικό αυτό παγκόσμιο ζήτημα θα παραμένει όπως ήταν από την καθαυτή νύχτα του χρόνου.....Το πρόβλημα θα λυθεί με την προθυμία του Εβραίου να συμμορφωθεί με τον πολιτισμό, τη γενική κουλτούρα και τα πρότυπα ζωής του έθνους με το οποίο – απ’ το γεγονός της γέννησης και της εκπαίδευσης – συνδέεται και στο οποίο πρέπει να αφομοιωθεί. Θα λυθεί με την εγκατάλειψη της υπερηφάνειας της φυλής και της αντίληψης του εκλεκτού· θα λυθεί με την απάρνηση των δογμάτων και των εθίμων που είναι ουσιαστικά απηρχαιωμένα και δημιουργούν σημεία συνεχούς εχθρότητας μέσα στα πλαίσια στα οποία βρίσκεται ο Εβραίος· θα λυθεί όταν ο Εβραϊκός λαός ανταλλάξει την ιδιοτέλεια στις εμπορικές σχέσεις και την έκδηλη τάση για πανουργίες με περισσότερο ανιδιοτελείς και έντιμες μορφές δραστηριότητας Η παρούσα κατάσταση θα επιλυθεί όταν ο Εβραίος ξεχάσει ότι είναι Εβραίος και γίνει στην εσώτατη συνείδησή του Ιταλός, Αμερικανός, Βρετανός, Γερμανός ή Πολωνός. Αυτό δε γίνεται σήμερα. Το Εβραϊκό πρόβλημα θα λυθεί με επιμειξία.....Το γενικό θέμα της Παλαιάς Διαθήκης είναι η ανάκτηση της ύψιστης έκφρασης της θείας σοφίας στο πρώτο ηλιακό σύστημα· το σύστημα εκείνο ενσωμάτωνε το δημιουργικό έργο της τρίτης όψης της θειότητας – εκείνης της ενεργού νοημοσύνης που εκφράζεται δια της ύλης. Στο τωρινό ηλιακό σύστημα ο δημιουργημένος κόσμος προορίζεται να είναι η έκφραση της δεύτερης όψης, της αγάπης του Θεού. Ο Εβραίος δεν το συνέλαβε ποτέ, γιατί η αγάπη που εκφράζεται στην Παλαιά Διαθήκη είναι η χωριστική, κτητική αγάπη του Ιεχωβά για μια διακριτή μονάδα μέσα στο τέταρτο ή ανθρώπινο βασίλειο. Ο Απ. Παύλος συνόψισε τη στάση που έπρεπε ν’ αναλάβει η ανθρωπότητα με τα λόγια: “Ουκ έني Ιουδαίος ουδέ Έλλην” (δεν υπάρχει ούτε Ιουδαίος ούτε Εθνικός· υπάρχει μόνο Ανθρωπότητα).

Εβραίοι και κακό: Οι Εβραίοι με τις παράνομες και τρομοκρατικές δραστηριότητες έβαλαν τα θεμέλια μιας μεγάλης δυσκολίας για όσους επιζητούν να προωθήσουν την παγκόσμια ειρήνη. Όπως τόνισε ένας Εβραίος μέλος του Άσραμ μου (και τον επαινώ για την ψυχική του όραση), οι Εβραίοι άνοιξαν πάλι μερικώς τη θύρα στις Δυνάμεις του Κακού, που εργάστηκαν αρχικά μέσω του Χίτλερ και της φαύλης συμμορίας του. Το “σφράγισμα” αυτής της θύρας δε συμπληρώθηκε επιτυχώς και ρόλος της σοφίας είναι να το ανακαλύψει έγκαιρα. Αυτές οι Δυνάμεις του Κακού εργάζονται μέσω ενός τριγώνου κακού, ένα σημείο του οποίου βρίσκεται στο Σιωνιστικό Κίνημα στις Ηνωμένες Πολιτείες, ένα άλλο στην Κεντρική Ευρώπη και το τρίτο στην Παλαιστίνη. Η Παλαιστίνη δεν είναι πια ένας Άγιος Τόπος και δεν πρέπει να θεωρείται έτσι.

Εγκεφαλική αποτύπωση ιδεών: Βασίζονται στον ομαδικό ιδεαλισμό ο οποίος μπορεί να καταγραφεί συνειδητά μόνο όταν οι μονάδες στον όμιλο αρχίσουν να λειτουργούν στο νοητικό πεδίο και να αναπτύσσουν την ικανότητα “να σκέφτονται τα πράγματα διαμέσου” – δηλαδή να καταγράφουν στον εγκέφαλο εκείνο που η ψυχή μετέδωσε στο νου. Εδώ έχουμε έναν ορισμό της διαλογιστικής διαδικασίας όπως πρέπει να ακολουθείται από εκείνους οι οποίοι μέσω της ευθυγράμμισης έχουν επιτύχει ένα βαθμό ψυχικής επαφής.

Έγκλημα : Βίαιος εγωισμός . Το έγκλημα θα εκριζωθεί όταν βελτιωθούν οι περιβαλλοντικές συνθήκες στις οποίες ζουν τα παιδιά, όταν στα αρχικά χρόνια σχηματισμού δοθεί φυσική προσοχή στην αδενική ισορροπία καθώς και στα δόντια, τα μάτια και τα αυτιά, στην ορθή στάση και τη σωστή διατροφή και όταν υπάρχει επίσης ένας καταλληλότερος επιμερισμός

του χρόνου· όταν η εσωτερική ψυχολογία και η εσωτερική αστρολογία συνεισφέρουν με τη γνώση τους στην ανατροφή των νέων(ΕΑ).

Έγκλημα και υποβολή: Πολλοί εγκληματίες θα στραφούν στην εργασία κάτω από υποβολή. Ακριβώς όπως ο αλκοολισμός και οι άλλες ασυτίες, η ασθένεια του εγκλήματος μπορεί να θεραπευθεί με την εντολή της θελήσεως. Δεν πρέπει επίσης να λησμονείται ότι πολλά εγκλήματα διαπράττονται κάτω από την επιρροή της κατοχής. Συνεπώς αυτοί οι άνθρωποι χρειάζονται θεραπεία και όχι ποινή. Ορισμένως, σε τέτοιες θεραπείες η αυξανόμενη συστηματική εργασία προσλαμβάνει μια αποφασιστική σημασία. Για τις κατέχουσες οντότητες κάθε μόχθος είναι μισητός. (Μορούα, Πύρινος Κόσμος II)

Εγκεφαλική συνείδηση και διαλογιστική εργασία: ...ολόκληρη η διαδικασία διατηρείται συνεπώς στο χώρο του μη-υλικού και ότι ο φυσικός εγκέφαλος δε συμπεριλαμβάνεται καθόλου σ' αυτό το στάδιο. Καθώς επιδιώκεις να διαλογισθείς, σκέφτεσαι στα πεδία της νοητικής αντίληψης· εστιάζεις εκεί και ο εγκέφαλος διατηρείται σε όλη τη διάρκεια της περιόδου αυτής σε κατάσταση αναμονής και προσεκτικής ηρεμίας. Ο μαθητής πρέπει – όπως συχνά έχω πει – να κυριαρχήσει τη διαδικασία τήρησης μιας διπλής διεργασίας σκέψης, κατά την οποία διατηρεί μια συνέχεια νοητικής εντύπωσης και μια σταθερή δραστηριότητα που σχετίζεται με την καθημερινή ζωή και υπηρεσία. Αυτή καταγράφεται με τον κατάλληλο τρόπο απ' τον εγκέφαλο. Το τελευταίο έχει κύρια σπουδαιότητα

Εγκράτεια: Η εγκράτεια δεν είναι μια παθολογική απάρνηση αλλά μια λογική πράξη.....Ας απεικονίσουμε την εγκράτεια σαν φτερά. (Μορούα)

Εγώ της Γνώσης (ή της Αφοσίωσης): Το 'εγώ' που εξαγνίστηκε και φωτίστηκε από τη Γνώση (ή την Αγάπη) για το Θεό. Μερικές ψυχές, αφού πραγματώσουν την ένωσή τους με το Μπράχμαν σε σαμάντσι, κατέρχονται στο επίπεδο της σχετικής συνείδησης. Σε αυτήν την κατάσταση διατηρούν μια ελάχιστη 'αίσθηση του εγώ' για να διδάξουν την πνευματική γνώση στους άλλους. Αυτό το 'εγώ' —το οποίο ο Σρι Ραμακρίσνα ονομάζει «το εγώ της Γνώσης»— δεν σβήνει εντελώς την επίγνωση που αυτοί έχουν για την ενότητά τους με το Μπράχμαν, ακόμα και στην κατάσταση της σχετικής συνείδησης. Ο μπχάκτα, ο λάτρης του Θεού, που κατέρχεται στο επίπεδο του σχετικού κόσμου, αφού επιτύχει το σαμάντσι, διατηρεί μια 'αίσθηση του εγώ' με την οποία αισθάνεται ότι είναι ένας λάτρης, ένα παιδί ή ένας υπηρέτης του Θεού. Ο Σρι Ραμακρίσνα το αποκαλούσε «εγώ του λάτρη [του μπχάκτα]», «εγώ του παιδιού», «εγώ του υπηρέτη».

Εγώ :εμφάνιση σήμερα στη γη των ανώτερων τύπων που απαντώνται προς το παρόν μεταξύ των ανθρώπων παντού. Τα εγώ της θέλησης είναι σχετικά και φυσικά λίγα· τα εγώ της αγάπης εμφανίζονται συχνότερα· τα εγώ της νοημοσύνης είναι πλατιά διαδεδομένα. Εδραιώνεται τώρα μια ισορροπία ανάμεσα στα εγώ της αγάπης και της νοημοσύνης και αυτά μαζί πρέπει και θα εγκαινιάσουν το νέο πολιτισμό που θα είναι το πεδίο για την καλλιέργεια του βασιλείου του Θεού πάνω στην γη. Η έλευση αυτού του βασιλείου θα είναι η καταστάλαξη μιας εσώτερης πραγματικότητας

Εγώ και Ψυχή: Όταν αναφερόμαστε στο Εγώ σαν άτομο τότε το ορθό είναι Εγώ, ενώ όταν μιλάμε με όρους ομάδας το ορθό είναι Ψυχή.

Εγώ, ή Ψυχή σε Μορφή : Εκείνο που κάνει Ικανό τον άνθρωπο ν' αναφωνεί «Είμαι» ή «Υπάρχω». Αυτοσυνείδηση. Το Εγώ είναι η αντανάκλαση στο νοητικό πεδίο της Μονάδας ή τού Πνεύματος.

Εγωισμός : Η γραμμή ελάχιστης αντίστασης για τις μάζες είναι η ιδιοτελής ώθηση και εκεί βρίσκεται το κύριο σημείο επίθεσης από τις Δυνάμεις του Φωτός.

Εγκωμική εντύπωση και δημιουργία : Θα ασχοληθούμε εδώ μόνο με τον άνθρωπο που μαθαίνει να δομεί συνειδητά. Έχοντας συλλάβει την ιδέα και έχοντας διακρίνει με προσοχή το κίνητρο που υπόκειται της ιδέας, διακριβώνοντας έτσι τους χρήσιμους σκοπούς της και την αξία της στην ομάδα για την υπηρεσία της ανθρωπότητας, ο άνθρωπος πρέπει να κάνει ορισμένα πράγματα, που μπορούμε να συνοψίσουμε σε ορισμένες δηλώσεις:

Πρέπει πρώτα απ' όλα να διατηρήσει την ιδέα για επαρκώς μεγάλο διάστημα ώστε ν' αποτυπωθεί πιστά στο φυσικό εγκέφαλο. Συχνά το Εγώ "μεταδίδει" στον εγκέφαλο κάποια έννοια, κάποιο τμήμα του σχεδίου και όμως πρέπει να επαναλαμβάνει συνεχώς τη διαδικασία για αρκετά μεγάλη περίοδο προτού η φυσική ανταπόκριση γίνει τέτοια ώστε ο ηλιακός Άγγελος να είναι βέβαιος ότι αποτυπώθηκε και καταγράφηκε με νοημοσύνη. Δεν είναι ίσως αναγκαίο να πω ότι η όλη διαδικασία διευκολύνεται σημαντικά αν η "σκιά" ή ο άνθρωπος συνεχίζει τον τακτικό διαλογισμό, καλλιεργεί τη συνήθεια της καθημερινής και ωριαίας περισυλλογής του ανώτερου Εαυτού και πριν αναπαυθεί το βράδυ επιχειρεί να "διατηρήσει την σκέψη" της μεταφοράς κατά το ξύπνημα όσο το δυνατό μεγαλύτερου μέρους της εγκωμικής εντύπωσης. Όταν εδραιωθεί η αντίδραση μεταξύ των δύο παραγόντων, του Εγώ και του δεκτικού φυσικού εγκεφάλου, η αλληλεπίδραση γίνεται αμοιβαία και αμφότεροι συντονισθούν μεταξύ τους, τότε αρχίζει το δεύτερο στάδιο. Η ιδέα συλλαμβάνεται.

Ακολουθεί έπειτα μια περίοδος κυοφορίας η οποία διαιρείται σε ποικίλα στάδια. Ο άνθρωπος στοχάζεται την ιδέα· τη συλλογίζεται, εδραιώνοντας έτσι μια δραστηριότητα σε νοητική ύλη και ελκύοντας στη σπερματική του σκέψη το αναγκαίο υλικό για την ένδυσή της. Απεικονίζει το περίγραμμα της σκεπτομορφής, ενδύοντάς την με χρώμα και ζωγραφίζοντάς την λεπτομερώς. Θα διαπιστωθεί λοιπόν η μεγάλη αξία της αληθινής φαντασίας και της τακτής επιστημονικής της χρήσης. Η προέλευση της φαντασίας είναι καμα-μανασική καθόσο δεν είναι ούτε καθαρή επιθυμία ούτε καθαρός νους και αποτελεί ένα σαφώς ανθρώπινο προϊόν που αντικαθίσταται από την ενόραση στους τελειωθέντες ανθρώπους και στις ανώτερες Διάνοιες της Φύσης.

Όταν η θέλησή του ή η αρχική ώθηση είναι επαρκώς ισχυρή και όταν η φαντασία ή η δύναμη του οραματισμού είναι επαρκώς ζωηρή, ξεκινά το δεύτερο μέρος της περιόδου κυοφορίας και αρχίζει η ζωογόνηση από την επιθυμία. Η αλληλεπίδραση της νοητικής ώθησης και της επιθυμίας παράγει ότι θα ονομάζαμε παλμό στην οργάνωση της μορφής της ιδέας και αυτή καθίσταται ζώσα. Είναι ακόμη νεφελώδης και η λεπτότητά της είναι μεγάλη, αλλά εμφανίζει σημάδια οργάνωσης και το περίγραμμα της μορφής της. Οι σπουδαστές πρέπει να θυμούνται ότι όλη αυτή η διαδικασία στο στάδιο που εξετάζουμε τώρα προωθείται μέσα στον εγκέφαλο.

Ακολουθεί ένα μεταγενέστερο στάδιο της περιόδου κυοφορίας όταν η σκεπτομορφή, ντυμένη με νοητική ύλη και ζωογονημένη απ' την επιθυμία, προσλαμβάνει μια επίστρωση ουσίας αστρικής ύλης και γίνεται συνεπώς ικανή να λειτουργεί στο αστρικό πεδίο όπως και στο νοητικό. Η ανάπτυξή της εδώ είναι ταχεία. Πρέπει να λάβετε προσεκτικά υπόψη ότι η διαδικασία δόμησης με νοητική ύλη προχωρά ταυτόχρονα και ότι η ανάπτυξη είναι πλέον διπλή. Ο συνειδητός δομητής πρέπει εδώ να είναι προσεκτικός στην διατήρηση της ισορροπίας και να μην επιτρέψει στη φαντασία να λάβει υπερβολικά μεγάλες διαστάσεις. Το μανασικό στοιχείο και το καμικό στοιχείο πρέπει να έχουν ορθή αναλογία, γιατί αλλιώς θα παρατηρηθεί η πολύ κοινή αυτή εκδήλωση μιας ιδέας που έχει συλληφθεί και

γαλουχηθεί λαθεμένα και είναι συνεπώς αδύνατο να παίξει τον ορθό της ρόλο στο εξελικτικό σχέδιο καθόσο δεν αποτελεί παρά μια αλλόκοτη διαστρέβλωση.

Η ιδέα πλησιάζει πια ένα κρίσιμο στάδιο και πρέπει να είναι έτοιμη για την πρόσληψη φυσικής ύλης και την απόκτηση αιθερικής μορφής. Όταν βρίσκεται σε αιθερικά επίπεδα δέχεται την τελική εκείνη ώθηση που θα την οδηγήσει σε ό,τι μπορεί να ονομασθεί “κινητοποίησή” της ή στην πρόσληψη της κινητήριας εκείνης ώσης που οδηγεί στην αποσύνδεσή της απ’ το δημιουργό της και στην αποστολή της προκειμένου ν’ αποκτήσει:

1. Μια πυκνή μορφή.
2. Μια χωριστή ύπαρξη.

Πρέπει να θυμάστε ότι η σκεπτομορφή πέρασε πια απ’ το νοητικό πεδίο, προσέλαβε ένα αστρικό περιβλήμα και συγκεντρώνει επίσης ένα σώμα αιθερικής ύλης. Όταν φτάσει σ’ αυτό το στάδιο η ζωογόνησή της βαίνει ταχέως και η ώρα της χωριστής της ύπαρξης είναι κοντά. Η ζωογόνηση αυτή συνεχίζεται συνειδητά από τον άνθρωπο ο οποίος – σύμφωνα με την αρχική πρόθεση ή αρχική ώθηση – κατευθύνει στη σκεπτομορφή κάποιου είδους ενέργεια. Η ενέργεια αυτή κατευθύνεται απ’ το ένα ή το άλλο από τα τρία ανώτερα κέντρα ανάλογα με την ποιότητα της ενσωματωμένης ιδέας και φαίνεται ότι εκχύνεται στη γοργά αντικειμενικοποιούμενη ιδέα από το εμπλεκόμενο ιδιαίτερο κέντρο.

Εγδικές Ομάδες ή (Ομάδες Εγώ). Στο τρίτο υποπεδίο του πέμπτου πεδίου, δηλ. του νοητικού, βρίσκονται τα αιτιατά σώματα των ανθρώπων, ανδρών και γυναικών. Τα σώματα αυτά, τα οποία είναι έκφραση του ‘Εγώ, ή της ατομικοποιημένης αυτοσυνειδήσεως, συγκεντρώνονται σε ομάδες, ανάλογα προς την ακτίνα ή την ποιότητα του καθενός.

Εγδική ακτίνα , προσδιορισμός: Ο ορισμός της εγδικής ακτίνας έρχεται ακόμη πιο ύστερα και στην αρχή μπορούμε να την υποθέσουμε μόνο από τη φύση της διαμάχης της οποίας έχει επίγνωση η προσωπικότητα και συνήθως βασίζεται σε μια αυξανόμενη αίσθηση δυαδικότητας. Επιδέχεται επίσης εξειδικευμένη διάγνωση από ορισμένα φυσικά και ψυχικά χαρακτηριστικά που δείχνουν την ποιότητα της ανώτερης φύσης του ενεχόμενου προσώπου και επίσης από τη μελέτη του τύπου των ομαδικών συναφειών του ανθρώπου καθώς αρχίζουν να εμφανίζονται στο φυσικό πεδίο. Ένας άνθρωπος ο οποίος – από προτίμηση της προσωπικότητας είναι δημιουργικός καλλιτέχνης – ξαφνικά δείχνει ένα βαθύ και εμβριθές ενδιαφέρον στα μαθηματικά, θα μπορούσε να υποτεθεί ότι περιέρχεται υπό την επιρροή μιας δεύτερης ακτινικής ψυχής· ή ένας άνθρωπος του οποίου ολόκληρη η προσωπικότητα ήταν σαφώς πάνω στην έκτη ακτίνα του φανατικού ιδεαλισμού ή της αφοσίωσης σε κάποιο αντικείμενο του ιδεαλισμού του και ο οποίος λειτουργούσε στη διάρκεια της ζωής του σαν θρησκευτικός οπαδός και ο οποίος μετατόπισε κατόπιν το κέντρο του ζωικού του ενδιαφέροντος στην επιστημονική έρευνα, θα μπορούσε επομένως να ανταποκρίνεται σε μια πέμπτη ακτινική ψυχική εντύπωση.

Εγδικός Λωτός , απεικόνιση : Καλυμμένο στο καθαυτό κέντρο ή την καρδιά του λωτού βρίσκεται ένα λαμπρό σημείο ηλεκτρικού πυρός με ασπρογάλαζη χροιά (το πετράδι στο λωτό) που περιβάλλεται και κρύβεται τελείως από τρία σφικτά διπλωμένα πέταλα. Γύρω απ’ τον κεντρικό αυτό πυρήνα ή εσώτερη φλόγα διευθετούνται τα εννέα πέταλα σε κύκλους των τριών πετάλων, απαρτίζοντας συνολικά τρεις κύκλους. Τα πέταλα αυτά σχηματίζονται απ’ την ουσία των ηλιακών αγγέλων, όπως και τα τρία κεντρικά – ουσία που δεν είναι μόνο αισθαντική όπως η ουσία των μορφών στους τρεις κόσμους και των σεληνιακών σωμάτων, αλλά που έχει μια πρόσθετη ποιότητα “εγώτητας” ή αυτοσυνειδήσεως η οποία επιτρέπει στην πνευματική ενότητα στο κέντρο (δί’ αυτής) ν’ αποκτήσει γνώση, επίγνωση και αυτο-

αντίληψη. Τα εννέα αυτά πέταλα έχουν μια κυρίαρχη πορτοκαλιά χροιά, αν και τα έξι άλλα χρώματα βρίσκονται σε ποικίλους βαθμούς σαν δευτερεύοντες χρωματισμοί. Τα τρία εσώτερα πέταλα έχουν μια γλυκιά λεμονο-κίτρινη χροιά. Στη βάση των πετάλων του λωτού είναι τα τρία σημεία φωτός που επισημαίνουν τη θέση των μόνιμων ατόμων και τα οποία συνιστούν το μέσον επικοινωνίας μεταξύ των Ηλιακών Αγγέλων και των σεληνιακών Πίτρι. Μέσω των μόνιμων αυτών ατόμων το Εγώ, ανάλογα με το στάδιο εξέλιξής του, μπορεί να κατασκευάσει τα σεληνιακά του σώματα, ν' αποκτήσει γνώση επί των τριών κατώτερων πεδίων και έτσι να κερδίσει την εμπειρία του και να έχει επίγνωση. Οι εγωικοί λωτοί μπορούν να ιδωθούν μαζί σε ομάδες και καθένας τους αποτελεί τμήμα μιας ομάδας. Οι ομάδες αυτές με τη σειρά τους αποτελούν τμήμα ενός τεράστιου λωτού που ενσωματώνει τη συνείδηση μιας ακόμη μεγαλύτερης Οντότητας της οποίας το "πετράδι" βρίσκεται στο δεύτερο υποπεδίο. Όλες αυτές με την σειρά τους μπορούν να διαιρεθούν σε επτά θεμελιώδεις ομάδες. Οι επτά αυτές ομάδες ή συναθροίσεις εγωικών λωτών αποτελούν τους επτά τύπους συνείδησης εκείνων των Οντοτήτων οι οποίες συνιστούν τα επτά κέντρα δύναμης του δικού μας πλανητικού Λόγου.

"Εγώ ειμί" : αναφέρεται στην συνείδηση της προσωπικότητας επί των τριών κατώτερων πεδίων ή όλων όσων θεωρούνται κατώτερα του αιτιώδους σώματος. Αφορά την αντίληψη εκ μέρους του ανθρώπου της θέσης του πάνω στη σφαίρα μέσα στην άλυσο.

"Εγώ ειμί ο": αναφέρεται στην εγωική του συνείδηση και στα πεδία της Τριάδας. Αφορά την αντίληψη εκ μέρους του ανθρώπου της θέσης του μέσα στην άλυσο και της σχέσης του με την ομάδα της οποίας αποτελεί μέρος.

"Εγώ ειμί ο Ων" : αναφέρεται στην εναδική συνείδηση του ανθρώπου και στη σχέση του με τα πεδία της αφαίρεσης. Αφορά την αντίληψή του για τη θέση του μέσα στη διάταξη.

Έθνη, ενσαρκώσεις και σκεπτομορφές: ορισμένες αρχαίες γοητείες – φυλετικές και προσωπικές – σε δεσμεύουν ακόμη και η υπερνίκησή τους συνιστά το πρόβλημα της ζωής σου.

Η γοητεία της "πτήσης στην ασφάλεια της φυλετικής συνείδησης" είναι μια από τις κυρίαρχες γοητείες σου, ακόμη και αν – στη συνείδησή σου – το αρνείσαι. Κάθε άτομο δίχως εξαίρεση υπόκειται στη φυλετική αυτή γοητεία και η δυναμικότητά της είναι απίστευτη. Η υποκειμενική ζωή κάθε έθνους, καθώς παράγει φυλετική ψυχολογία, εθνικές τάσεις και γνωρίσματα και χαρακτηριστικά, βρίσκεται πίσω από κάθε μεμονωμένο άτομο το οποίο ανά πάσα στιγμή μπορεί να πέσει μέσα της και να καταφύγει σ' αυτήν, βρίσκοντας έτσι άσυλο στο παρελθόν και δίνοντας έμφαση σε κάποιες φυλετικές τάσεις. Η υπερνίκηση των κληρονομημένων χαρακτηριστικών και στάσεων είναι ουσιώδης στην περίπτωσή σου. Οι μαθητές πρέπει να θυμούνται ότι μόνο στην παρούσα ζωή μπορεί να γεννηθούν σε κάποια συγκεκριμένη φυλή ή έθνος και αυτό μόνο απ' τη σκοπιά της προσωπικότητας. Καθώς όμως συνδέονται προσωρινά, μπορεί – αν είναι ευαίσθητοι – να ταυτισθούν τόσο με τα φυλετικά προβλήματα και σχέσεις, με τη φυλετική ιστορία και ποιότητες, ώστε η αρχαία αυτή κληρονομιά (που είναι φυλετική και όχι προσωπική και συνεπώς δεν είναι δική τους) να τους κυριεύσει και να προκαλέσει βασική διαμάχη. Σε κάθε φυλή και έθνος υπάρχουν εκείνοι που – στη διάρκεια των αιώνων – ενσαρκώθηκαν ξανά και ξανά σε ορισμένες φυλές και ομάδες. Υπάρχουν επίσης εκείνοι που ενσαρκώθηκαν σε κάποια συγκεκριμένη φυλή είτε για να αποκτήσουν κάποιες πολύτιμες ποιότητες με τις οποίες ένα έθνος ή μια φυλή μπορεί να προικίσει τον άνθρωπο, είτε για να χρησιμοποιήσουν τη φυλετική και εθνική αυτή εμπειρία σαν μέσον δια του οποίου θα μπορέσει να συντελεσθεί θραύση των δεσμών αυτών, με συνέπεια την αποδέσμευση και την επακόλουθη είσοδο στην ελευθερία της

ανθρωπότητας καθαυτής. Συλλογίσου, αδελφέ μου, σ' αυτό και μην είσαι χωριστικός στην ευαισθησία σου και άκαμπος ως προς τις καταγωγές της προσωπικότητάς σου, τις επονομαζόμενες φυλετικές νομιμότητες και χαρακτηριστικά που αποκτήθηκαν από τις περιβάλλουσες περιστάσεις.....η εθνική σκεπτομορφή κάθε έθνους είναι κατ' ανάγκη μια πανίσχυρη οντότητα. Μπορείς να δεις ένα παράδειγμά της στη σκεπτομορφή των Εβραίων που είναι η πιο ισχυρή απ' όλες επειδή δεν είναι έθνος με την αληθινή έννοια αλλά αρχαία θρησκεία

Εικονοπλασία ή Μορφοπλασία : η ιδιότης του να δομεί κανείς μορφή –σκέψη ή πρότυπο και που διενεργείται μέσο της δραστηριότητας της δημιουργικής φαντασίας.

Είκοσι τέσσερις τάττβα-ς (κοσμικές αρχές) :Σύμφωνα με τη Σαμκχιακή φιλοσοφία, οι 24 τάττβας είναι: 5 μεγάλα στοιχεία στη λεπτοφυή τους μορφή [αιθέρας, αέρας, φωτιά, νερό, γη] —Το αχαμκάρα [Το 'εγώ, ή 'αίσθηση' του εγώ'] —η μπούντσι [η διάνοια] —τα 5 όργανα της δράσης [χέρια, πόδια, όργανο ομιλίας, όργανο αναπαραγωγή, όργανο αφόδευσης] —Τα 5 όργανα της γνώσης [μάτια αυτιά, μύτη, γλώσσα, δέρμα] — ο μάνας [ο νους] — και τα 5 αντικείμενα των αισθήσεων [ήχος, αφή, μορφή, γεύση, οσμή]. Όλα αυτά, μαζί με την Άβγιάκτα [την Ανέκδηλη] — μέσα στην οποία η σάττβα, η ράτζας και η τάμας παραμένουν σε αδιαφοροποίητη κατάσταση— ανήκουν στην Πρακρίτι, την Φύση, και διαφέρουν από τον Πούρουσα, την Συνείδηση.

Ειρήνη : Είναι ουσιαστικά η εδραίωση ορθών ανθρώπινων σχέσεων, σύνθετης επικοινωνίας με την επακόλουθη συνεργασία της, ορθής αλληλεπίδρασης μεταξύ των τριών πλανητικών κέντρων και μιας φωτισμένης, αγαπητικής κατανόησης της θέλησης του Θεού καθώς επηρεάζει την ανθρωπότητα και εκτελεί την θεία πρόθεση.

Εκδήλωση : Οι επτά Πλανητικοί Λόγοι εκδηλωνόταν μέσα από τους επτά ιερούς πλανήτες. Καθεμιά από αυτές τις ακτίνες μεταδίδεται μέσα στο ηλιακό μας σύστημα μέσα από τους τρεις αστερισμούς και μέσα από τους πλανήτες που τους κυβερνούν.

Εκδίκηση: Οι συνεργάτες πρέπει να θυμούνται τον πρώτο νόμο, που επιβεβαιώνει το αρχικό βήμα - την αποβολή των συναισθημάτων της προσωπικής εκδίκησης, γιατί το συναίσθημα της εκδίκησης είναι μια ισχυρή εκδήλωση αδίστακτου εγωισμού... (Μορύα).

Εκτέλεση του καθήκοντος : Η “εκτέλεση του καθήκοντος” για το οποίο αποκτά κανείς μικρό έπαινο και λίγη εκτίμηση, είναι το πρώτο βήμα για την ανέλιξη της θείας εκείνης αρχής που ονομάζουμε αίσθηση ευθύνης και η οποία – όταν ανελιχθεί – υποδεικνύει ένα συνεχώς αυξανόμενο ψυχικό έλεγχο. Η εκπλήρωση του καθήκοντος, η αίσθηση της ευθύνης και η επιθυμία για υπηρεσία είναι τρεις όψεις του ενός και ιδίου πράγματος: της μαθητείας στο εμβρυακό της στάδιο. Είναι μια σκληρή κουβέντα για όσους έχουν πιαστεί στο φαινομενικά απελπιστικό μόχθο της εκπλήρωσης του καθήκοντος· είναι σκληρό ν' αντιληφθούν ότι αυτό το καθήκον που φαίνεται να τους κρατά αλυσοδεμένους στην μονοτονία, τα φαινομενικά χωρίς νόημα και ανταμοιβή καθήκοντα της καθημερινής ζωής, είναι μια επιστημονική διαδικασία που τους οδηγεί σε ανώτερες φάσεις εμπειρίας και τελικά στο Άσραμ του Διδασκάλου.

Προτού μπορέσει να προβάλλει με καθαρότητα στην δημόσια συνείδηση η πραγματική αλήθεια σχετικά με την επανενσάρκωση, είναι αναγκαία μια νοήμων κατανόηση του Σχεδίου. Ομάδες ψυχών έρχονται κυκλικά και μαζί σε ενσάρκωση προκειμένου να προωθήσουν το Σχέδιο και να επιτρέψουν να προχωρήσει αυτή η αλληλεπίδραση ανάμεσα στο πνεύμα και την ύλη, η οποία κάνει εφικτή την εκδήλωση και επεκτείνει την πραγμάτωση των θείων ιδεών όπως υφίστανται στο Νου του Θεού. Όταν το Σχέδιο (όπως

το κατανοεί η Ιεραρχία) γίνει πιο οικείο στους στόχους του και στον τρόπο λειτουργίας του πάνω στο εξωτερικό πεδίο της ζωής, θα δούμε μια πλήρη αλλαγή στην παρουσίαση της διδασκαλίας αναφορικά με το Νόμο της Επαναγέννησης

Έκτη Αρία Υποφυλή : Βρίσκεται στο δρόμο του σχηματισμού στην Αυστραλία και Αμερική με κάποιο μέλος της και στη γηραιά ήπειρο. Χαρακτηριστικό τους θα είναι η ένωση πολλών για να πετύχουν ένα κοινό σκοπό. Η τρυφερότητα θα είναι ένδειξη δύναμης , ενώ οι πρόδρομοι της έκτης υποφυλης θα επιδείξουν ένα πνεύμα σύνθεσης. Θα διαθέτει ορισμένες ψυχικές δυνάμεις. Γενικά μπορούμε να πούμε ότι θα φέρει τη διαίσθηση και την Σοφία. Βλέπε : Φυλές

Έκτο Βασίλειο: η ανθρώπινη οικογένεια, το τέταρτο βασίλειο της φύσης, απορροφάται από το πέμπτο ή το βασίλειο του Θεού και (στην περίπτωση αυτή) μπορεί να έλθει σε αυξημένη επικοινωνία με το έκτο και το έβδομο βασίλειο. Σ' αυτά τα βασίλεια δεν έχουν δοθεί προς το παρόν ονόματα, γιατί η δυνατότητα της ύπαρξής τους μόλις τώρα αρχίζει αμυδρά να εισδύει στην συνείδηση του μαθητή και του μνημένου. Το έκτο βασίλειο είναι εκείνο των "επισκιαζουσών Τριάδων" – εκείνου του αθροίσματος των απελευθερωμένων Ζώνων, του οποίου οι ανώτεροι μνημένοι της Ιεραρχίας αποτελούν μέρος· είναι για τον πνευματικό αυτό όμιλο ό,τι είναι ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου για την Ανθρωπότητα. Δεν γνωρίζω πώς αλλιώς να σας εκφράσω αυτήν την αλήθεια.

Έκφραση προσωπικότητας Ηλιακού Λόγου : υπάρχουν τέσσερα ζωδιακά σημεία που θα μπορούσε να ονομαστεί " η έκφραση της προσωπικότητας (αν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ένας τόσο ακατάλληλος όρος επειδή δεν υπάρχει καλύτερος) του ίδιου του Ηλιακού Λόγου ή με τη Θεία τετραδικότητα, την τετραπλή εκδήλωση της Θεότητας {Κριός- Λέοντας-Σκορπιός – Υδροχόος}(ΕΑ).

Ελευθερία της θέλησης : ... πρέπει να εντοπισθεί εδώ σε σχέση με την έννοια του Χρόνου αλλά όχι σε σχέση με τα αναπόφευκτα θεία αποτελέσματα στο τέλος της αχανούς παγκόσμιας περιόδου

Ελεύθερη βούληση: Η έλλειψη αληθινής ελεύθερης βούλησης είναι αυτή που καθυστερεί σήμερα την τελική δραστηριότητα. Αυτή είναι μια σημαντική δήλωση και εδώ είναι που οι μεγάλοι και ελεύθεροι ουδέτεροι μπορούν να δώσουν μια ορθή καθοδήγηση στις ανθρώπινες υποθέσεις. Η επιθετικότητα, ο φόβος, ο τρόμος, το προαίσθημα και το μούδιασμα που έρχεται από τον ακατάλληλο και ακατάπαυστο νοητικό και φυσικό πόνο αμβλύνουν και εξουδετερώνουν την ελεύθερη βούληση σε πολλά τμήματα του κόσμου αυτή την εποχή. Σήμερα δεν υπάρχει καθόλου ελεύθερη βούληση σε πολλά μέρη της Ευρώπης. Η προκατάληψη, η παρερμηνεία των παρουσιασμένων γεγονότων, ο εσφαλμένος και υπερτονισμένος ιδεαλισμός, οι φυλετικές και εθνικιστικές σκεπτομορφές και ο φόβος της ευθύνης που προκαλεί απόσυρση, εμποδίζουν την έκφραση της ελεύθερης βούλησης

Ελευθερία Σκέψης : Η κύρια μάχη στον κόσμο σήμερα είναι η μάχη της ελευθερίας του μέσου πολίτη να σκέπτεται για λογαριασμό του και να οδηγείται στις δικές του αποφάσεις και συμπεράσματα. Εδώ ακριβώς βρίσκεται η μεγάλη έριδα μεταξύ της Μεγάλης Λευκής Στοάς και της Μαύρης Στοάς.

Η ελευθερία του ανθρώπινου πνεύματος, η ελευθερία της σκέψης, της διακυβέρνησης και της λατρείας σαν έμφυτη, ανθρώπινη, ενστικτώδης ανθρώπινη επιθυμία μπορεί να υπαγορεύσει υπό την επίδραση της εξελικτικής διαδικασίας την ελευθερία να αποφασίζει τις απαιτούμενες μορφές διακυβέρνησης ή θρησκείας – αυτά είναι τα νόμιμα προνόμια του ανθρώπινου γένους.

Ελευθερία και μύηση : Η ελευθερία είναι ο βασικός τόνος του ατόμου που αντιμετωπίζει την δεύτερη μύηση και τα επακόλουθά της – την προετοιμασία για την τρίτη μύηση. Η ελευθερία είναι ο βασικός τόνος για τον παγκόσμιο μαθητή σήμερα και είναι η ελευθερία να ζούμε, η ελευθερία να σκεπτόμαστε και η ελευθερία να γνωρίζουμε και να σχεδιάζουμε, την οποία η ανθρωπότητα απαιτεί αυτή την εποχή.

.....Η Ατραπός της Μύησης ονομάσθηκε κατά καιρούς Ατραπός της Απελευθέρωσης

Οι ελευθερίες αυτές είναι αποτέλεσμα Απόσπασης, Απάθειας και Διάκρισης. Ταυτόχρονα επιβάλλεται η Πειθαρχία και καθιστά εφικτό το δύσκολο έργο που απαιτείται για να περάσει το βαθμό.

Έλλειψη θέλησης: Συχνά αυτό που ονομάζεται έλλειψη θέλησης και ο χαρακτηρισμός ενός προσώπου σαν “αδύνατης θέλησης” ή “καθυστερημένου” δεν έχει να κάνει στην πραγματικότητα με τη θέληση, αλλά μάλλον είναι αποτέλεσμα της ασθενούς αυτής ολοκλήρωσης και της χαλαρής σύνδεσης ανάμεσα στη συνείδηση και τον εγκέφαλο, η οποία καθιστά τον άνθρωπο αρνητικό στις παρορμήσεις της επιθυμίας που κανονικά έπρεπε να ρέουν προς τον εγκέφαλό του, γαλβανίζοντας το φυσικό του φορέα σε κάποια μορφή δραστηριότητας. Η θέληση που συνήθως εκδηλώνεται μέσω κάποιου προγράμματος ή καταστρωμένου σχεδίου, πηγάζει από το νου και όχι απ’ τα επιθυμητικά επίπεδα επίγνωσης και αυτό το πρόγραμμα βασίζεται σε μια αίσθηση κατεύθυνσης και σαφούς προσανατολισμού της θέλησης σ’ έναν αναγνωρισμένο αντικειμενικό σκοπό και σ’ αυτές τις περιπτώσεις δεν είναι η αιτία της ανωμαλίας. Το πρόβλημα είναι απλούστερο και εγγύτερο. Ο χειρισμός τέτοιων ανωμαλιών και η ορθή λύση τους έχει σαφώς υλική φύση και το πρόβλημα συχνά υπερβαίνεται με την αύξηση της ζωτικότητας του σώματος, την δόμηση του αιθερικού σώματος μέσω του ηλιακού φωτός, των βιταμινούχων τροφών και της άσκησης συν τη σωστή θεραπεία και την ισορρόπηση του ενδοκρινούς συστήματος. Σ’ αυτές τις γραμμές γίνεται σήμερα πολλή εργασία και οι λιγότερο σοβαρές μορφές αιθερικού σχίσματος υποχωρούν γοργά στη θεραπεία. Η έλλειψη ζωτικότητας, η ανωριμότητα, η κατάθλιψη που οφείλεται σε αδύναμη ζωτική σύνδεση και έλλειψη ενδιαφέροντος για την ζωή θα εμφανίζονται λιγότερο συχνά.

Έλξη και Εβραίοι : Οι Εβραίοι είναι μια ομάδα ανθρώπων στους οποίους η αρχή του χωρισμού είναι έντονα παρούσα. Για αιώνες επέμεναν με αποφασιστικότητα και υπακούοντας στις εντολές της Παλαιάς Διαθήκης, να θεωρούνται σαν ξεχωριστός λαός. Για αιώνες έμειναν διαχωρισμένοι απ’ όλους τους άλλους λαούς του κόσμου. Το αποτέλεσμα είναι ότι τώρα εφελκούν από τις φυλές ανάμεσα στις οποίες είναι διασκορπισμένοι μια αντίστοιχη επιθυμία να τους επιβάλουν τον ίδιο διαχωρισμό. Σύμφωνα με το νόμο προελκούμε από τους άλλους αυτό που πραγματικά είναι παρόν μέσα μας και στο νόμο αυτό δεν αποτελούν εξαίρεση οι φυλές και τα έθνη.

Έμπνευση : Πρέπει να θυμάστε πάντα ότι την εποχή αυτή η κύρια τεχνική της Ιεραρχίας είναι εκείνη της μετάδοσης έμπνευσης. Οι Διδάσκαλοι δε μιλούν ούτε διδάσκουν δημόσια στις μεγάλες πόλεις του κόσμου· εργάζονται ολοκληρωτικά δια των μαθητών και μνημένων Τους. Θα είναι ωστόσο εφικτό να εμφανίζονται συχνότερα μεταξύ των ανθρώπων και να εφελκούν αναγνώριση καθώς η επίδραση του Υδροχόου θα εδραιώνεται σταθερότερα.

Έμπνευση και ανταγκάρνα : Πάνω και πέρα απ’ την προσωπική σας αποζημίωση (που μερικοί από σας γνωρίζετε ήδη ότι είναι η ομαδική σας σχέση και η διατήρησή της) θα είναι η δόμηση μιας όψης του μηχανισμού επαφής και προσέγγισης, ο οποίος μπορεί να γίνει

γνωστός και ορατός από Μας στην άλλη πλευρά της ζωής, αλλά ο οποίος πρέπει κυρίως ν' αποτελεί αντικείμενο πίστης για σας. Θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν μηχανισμός έμπνευσης, γιατί – σε τελική ανάλυση – ο σκοπός όλου του έργου μας είναι η ατομική και η παγκόσμια έμπνευση. Ο μηχανισμός αυτός αποτελεί υποκειμενικό γεγονός και δομείται βραδέως καθώς οι μαθητές έχουν έφεση και υπηρετούν και υπακούουν. Είναι ένας ατομικός μηχανισμός και ένας ομαδικός μηχανισμός και θ' αποτελέσει τελικά τμήμα του μηχανισμού της ανθρωπότητας, θεωρώντας την σαν σύνολο και σαν το τέταρτο βασίλειο στη φύση. Το βασίλειο αυτό προορίζεται να δράσει σαν διαβιβαστής δύναμης, ενέργειας και ζωής και έμπνευσης για τα τρία υπανθρώπινα βασίλεια. Είναι ο μηχανισμός που θα απαρτίσει την γέφυρα ανάμεσα στο τέταρτο και το πέμπτο βασίλειο. Είναι η ατομική και ομαδική ανταχκάρανα.

Εμφάνιση του Χριστού: Όταν έρθει ο Χριστός, θα υπάρξει άνθηση μιας μεγάλης δραστηριότητας του δικού Του τύπου συνείδησης μεταξύ των ανθρώπων· όταν οι μαθητές αρχίσουν να εργάζονται υπό την αναγνώριση του Χριστού, τότε θα έρθει ο καιρός που θα μπορέσει να κινηθεί πάλι μεταξύ των ανθρώπων μ' ένα δημόσιο τρόπο· θα μπορέσει να αναγνωρισθεί δημόσια και έτσι θα εκτελέσει το έργο Του στα εξωτερικά επίπεδα της ζωής όπως και στα εσωτέρα.

Εμπόδια : τα εμπόδια εμφανίζονται να είναι πολλά, αλλά μπορούν να συνοψιστούν σε μια λέξη: ΕΓΩΙΣΜΟΣ(εθνικός, φυλετικός, πολιτικός, θρησκευτικός, ατομικός)

Εμποτισμένη από την ψυχή προσωπικότητα: Η έβδομη ακτίνα είναι κατεξοχήν το μέσον της σχέσης. Συνενώνει τις δύο θεμελιώδεις όψεις πνεύματος και ύλης. Συνδέει ψυχή και μορφή και όσον αφορά την ανθρωπότητα συνδέει ψυχή και προσωπικότητα. Στην πρώτη μύηση κάνει το μνημένο να αποκτήσει επίγνωση αυτής της σχέσης· του επιτρέπει να επωφεληθεί απ' αυτή την “προσεγγίζουσα δυαδικότητα” και – τελειοποιώντας την επαφή – να προκαλέσει στο φυσικό πεδίο την ανάδυση σε εκδήλωση του “νέου ανθρώπου”. Στην πρώτη μύηση, δια της διέγερσης που επέρχεται απ' την έβδομη ακτινική ενέργεια, η προσωπικότητα του μνημένου και η αιωρούμενη επισκιάζουσα ψυχή ενώνονται συνειδητά· ο μνημένος γνωρίζει τότε ότι είναι – για πρώτη φορά – μια ψυχικά εμποτισμένη προσωπικότητα. Το χρέος του είναι πια ν' αναπτυχθεί σε ομοιότητα με ό,τι ουσιαστικά είναι. Αυτή η ανάπτυξη καταδεικνύεται στην τρίτη μύηση, εκείνη της Μεταμόρφωσης.

Εναδική και ψυχική ακτίνα: Στην πραγματικότητα, στις περισσότερες περιπτώσεις, η ακτίνα του κέντρου της συνείδησης και η ακτίνα της τριάδας διαφέρουν· η μια τροποποιεί την άλλη και η πρώτη είναι η πρωταρχική (αποκαλούμενη από την κ. Μπέζαντ εναδική ακτίνα), ενώ η άλλη είναι η δευτερεύουσα ή ατομική (εγκική) ακτίνα, εφόσον το μανασικό άτομο είναι ο πυρήνας του μελλοντικού αιτιώδους σώματος στο οποίο το άτομο περνά από ζωή σε ζωή... το επισκιάζον θείο κέντρο της συνείδησης, το οποίο ανά τους αιώνες εξελίχθηκε επίσης ατομικά, ενώνεται μαζί του και το αθάνατο ατομικό Εγώ αρχίζει την ανοδική αναρρίχηση του δια του ανθρώπινου βασιλείου. Αυτή είναι η τρίτη έκχυση για την κάθε ψυχή.

Εναδική ουσία : είναι η υλη του ατομικού (ή ανώτατου) υποπεδίου κάθε πεδίου.

Ενάδα, Βιόκυκλος :

1. Η διαδοχή των μείζονων γύρων του ζωδιακού ή μια περίοδος κύκλων περίπου 250.000 ετών αντιστοιχεί στο βιόκυκλο τής Ενάδας.

2. Η πρόοδος του Ηλίου καθώς διέρχεται από τα σημεία του ζωδιακού στη διάρκεια ενός από τους κύκλους των 25.000 ετών αναλογεί με το βιόκυκλο του εγώ ή της ψυχής

3. Ο ελάσσων ζωδιακός που καλύπτεται – απ’ τη σκοπιά της ακραίας πλάνης – στην περίοδο ενός έτους, αντιστοιχεί στην ζωή της προσωπικότητας.

Έχει ενδιαφέρον να συγκρίνουμε το συμβολισμό και την υποκείμενη αλήθεια που συνδέεται με το μείζονα και τον ελάσσονα ζωδιακό και τους κύκλους των δώδεκα μηνών και των 25.000 ετών. Περικλείουν πολλά απ’ όσα σας είπα για την ψυχή που επηρεάζεται τελικά από τους εσωτερικούς πλανήτες και την προσωπικότητα που επηρεάζεται από τους ορθόδοξους πλανήτες. Ο μείζων ζωδιακός συμβολίζει την ψυχή και ο ελάσσων την προσωπικότητα. Η τρίτη περίοδος κατά την οποία γίνεται αισθητή στο φυσικό πεδίο η εναδική ακτίνα, είναι ασφαλώς η συντομότερη και καλύπτει την περίοδο στην οποία κυριαρχεί το έκτο τρίγωνο. Μαρτυρά την περίοδο της επίτευξης, της απελευθέρωσης και συνεπώς, μολονότι είναι η συντομότερη περίοδος όταν ιδωθεί εκ των κάτω προς τα άνω, συνιστά μια περίοδο σχετικής μονιμότητας όταν ιδωθεί απ’ το πεδίο της Ενάδας. Καλύπτει το σύνολο του χρόνου που απομένει από τα εκατό χρόνια του Βράχμα, ή το υπόλοιπο απ’ την διαδικασία της εκδήλωσης. Φτάνουμε πλέον κατ’ ακολουθία στο σημείο συγχώνευσης ή στο τέλος της εκδήλωσης καθώς και στην τελείωση (απ’ την σκοπιά της ενάδας) του μεγάλου κύκλου ή μανβαντάρα (Αλυσίδα).

Ο βιόκυκλος του Υιού (τον Μέγα Άνθρωπο των Ουρανών) ανέρχεται σε εκατό έτη του Βράχμα κατά την έννοια που ο βιόκυκλος του ανθρώπου ανέρχεται σ’ έναν ορισμένο αριθμό ετών που εξαρτάται από το κάρμα του.

Μπορεί να ειπωθεί ότι ο Καρκίνος είναι η έκφραση (στο στάδιο της μεγάλης ανάπτυξης) του πρώτου ημίσεως του βιόκυκλου του πρώτου ηλιακού συστήματος, ενώ η Παρθένος είναι μια εξίσου προχωρημένη έκφραση του δεύτερου ημίσεως. Θα σας υπενθύμιζα ότι στο μεγάλο βιόκυκλο της Γης οι “πολικές αστέρες” άλλαξαν αρκετές φορές και ότι ο τωρινός πολικός αστέρας δεν είχε πάντα αυτή τη θέση. Σε κάθε μεγάλη μετακίνηση του άξονα της Γης υπήρξε αναστάτωση, σύγχυση και κατακλυσμός που προηγείται της αναδόμησης, της σταθεροποίησης και της σχετικής ηρεμίας. Γι’ αυτά τα μακροκοσμικά γεγονότα υπάρχουν παρόμοιες μικροκοσμικές αντιστοιχίες τόσο στη ζωή της ανθρωπότητας όσο και του ατόμου. Επομένως η τωρινή παγκόσμια κρίση – παρότι καταστάλαξε από τα ανθρώπινα λάθη και αμαρτίες, απ’ το περασμένο Κάρμα και τον αναδιδόμενο ιδεαλισμό (που ανταποκρίνεται στην ανάπτυξη της διανοήσεως και την εμφάνιση της ενόρασης) – είναι βασικά αποτέλεσμα πολύ μεγαλύτερων και αχανέστερων συνδυασμών ρευμάτων δύναμης στις μακροκοσμικές σχέσεις.

Ενάδα : Αυτός που διάβασε τους τρεις τόμους με κάποιο βαθμό προσοχής, πρέπει να γνωρίζει την καταγωγή των ανθρώπινων Εγώ που γενικά ονομάζονται Ενάδες και τι ήταν πριν αναγκαστούν να ενσαρκωθούν στο ανθρώπινο ζώο. Τα Θεία όντα των οποίων το Κάρμα τα οδήγησε να συμμετάσχουν στο δράμα της Μανβανταρικής ζωής, είναι οντότητες από ανώτερους και προγενέστερους κόσμους και πλανήτες, των οποίων το Κάρμα δεν εξαντλήθηκε όταν ο κόσμος τους πέρασε σε Πραλάγια. Αυτή είναι η διδασκαλία· αλλά ανεξάρτητα αν συμβαίνει έτσι ή όχι, τα Ανώτερα Εγώ — συγκρινόμενα με μορφές εφήμερης γήινης λάσπης, όπως εμείς— είναι Θείες Υπάρξεις, Θεοί, αθάνατοι στη διάρκεια μιας Μαχαμανβαντάρας των 311.040.000.000.000 ετών που διαρκεί η ηλικία Του Βράχμα. Και όπως τα

Θεία Εγώ για να γίνουν η Μία Ουσία να αποσυρθούν πάλι στο AUM, πρέπει να εξαγνισθούν στο πυρ της οδύνης και της ατομικής εμπειρίας, έτσι και τα γήινα Εγώ, οι προσωπικότητες, πρέπει να ενεργήσουν παρόμοια προκειμένου να συμμετάσχουν στην αθανασία των ανώτερων Εγώ. Αυτό μπορούν να το πετύχουν συντρίβοντας μέσα τους όλα όσα ωφελούν μόνο την κατώτερη προσωπική φύση του “εαυτού” τους και με την ανάταση να μεταγγίσουν τη σκεπτόμενη Καμική Αρχή τους σε εκείνη του Ανώτερου Εγώ. Εμείς (δηλαδή, σο προσωπικότητες μας γινόμαστε αθάνατοι με το απλό γεγονός του μπολιάσματος της σκεπτόμενης ηθικής μας φύσης στην θεια Τριαδική Ενάδα μας, Ατμα- Βούδι – Μάνας, των τριών σ ένα και του ενός σε Τρεις (όψεις). Γιατί η Ενάδα που εκδηλώνεται στη γη με το ενσάρκωνόμενο Εγώ είναι εκείνο που ονομάζεται το δένδρο της Αιώνιας Ζωής που μπορεί να προσεγγιστεί μόνο τρώγοντας τον καρπό της γνώσης, της Γνώσης του Καλού και του Κακού ή της ΓΝΩΣΗΣ, της Θειας Σοφίας. (Μ.Δ. ΙΙ!, 577-1

Ενάδες και τρίτη ακτίνα : Μόνο εκείνες οι μονάδες ζωής που χρωματίζονται κατεξοχήν από την τρίτη ακτίνα της δραστηριότητας, διέρχονται για κάποιο χρονικό διάστημα από τις τρεις αυτές διατάξεις. Εδώ σας δίνω μια νύξη ως προς την επικράτηση των Ενάδων της τρίτης ακτίνας μεταξύ των υιών των ανθρώπων. Η ακτίνα της ενεργού νοημοσύνης, εκφραζόμενη δια των επτά ακτινικών τύπων, είναι πάνω από καθετί άλλο η ακτίνα στην οποία βρίσκεται η πλειονότητα των ανθρώπινων ενάδων, ιδιαίτερα αυτή την εποχή.

Ενάδα- Προσωπικότητα : Αργότερα, καθώς ο μαθητής δομεί την ανταγκάρανα και έτσι εδραιώνει έναν άμεσο αγωγό επικοινωνίας μεταξύ της Ενάδας και της προσωπικότητας, ο κατώτερος νους συγχωνεύεται με τον αφηρημένο νου ή τον ανώτερο νου (τη μανασική αρχή, μεταρσιωμένη και εξαγνισμένη) και βαθμιαία η ψυχή – για να χρησιμοποιήσω μια ιδιόζουσα αλλά ευαίσθητα εκφραστική λέξη – παρακάμπτεται. Υπερέτησε πλέον το σκοπό της. Αγάπη και φως εκφράζονται στην ζωή του φυσικού πεδίου. Τόσο ο φορέας της προσωπικότητας όσο και το ψυχικό σώμα δε χρειάζονται όπως κάτω απ’ τις προηγούμενες συνθήκες. Η θέση τους μπορεί τώρα να καταληφθεί από την Πνευματική Τριάδα και την Ενάδα· η ουσιώδης ζωή αμφότερων των κατώτερων όψεων (δημιουργική σε φύση και εκφραστική αγαπητικής πρόθεσης ως προς το σκοπό) μπορεί πια ν’ αποσυρθεί. Η τριπλό-τητα, απ’ την σκοπιά των τριών περιοδικών φορέων – Ενάδας, ψυχής και προσωπικότητας – ανάγεται σε δυαδικότητα και η Ενάδα (που αντανακλάται στην Τριάδα) μπορεί πια να εργασθεί στα κατώτερα πεδία με το μέσον μιας οριστικά δημιουργηθείσας προσωπικότητας ή “σημείου έντασης” στους τρεις κόσμους.

Εναδική Συνείδηση και Χώρο- Χρόνος: Η εναδική συνείδηση δεν είναι συνείδηση όπως την εννοούν τα ανθρώπινα όντα, αλλά είναι εκείνη η κατάσταση κατανόησης που δεν είναι συνείδηση ή αντίληψη όπως τη νιώθει ο μουσικιστής, ή ταύτιση όπως την ορίζει ο αποκρυφιστής, αλλά κάτι που εμφανίζεται όταν και οι τρεις αυτές έχουν εκτιμηθεί και αποτυπωθεί σε μια στιγμή χρόνου στην τροχιά του χώρου.

Ενατένιση, Θεώρηση : Είσοδος στην συνείδηση της ψυχής. Η ΨΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΝΑΤΕΝΙΖΕΙ . Ο νους απορροφάται σε αυτό που είναι η πραγματικότητας και είναι ενήμερος για αυτό που είναι χωριστό ή του προσωπικού εαυτού. Η ανθρώπινη συνείδηση παύει να δρα και γίνεται ο άνθρωπος ενσυνείδητος της Ενιαίας Υποστάσεως της Θεϊότητας.

Ενατένιση : Στην ενατένιση ο εσώτερος οφθαλμός προσηλώνεται στο αντικείμενο της ενατένισης και έτσι παράγεται (ασυνείδητα στις περισσότερες περιπτώσεις) μια σταθερή ροή ενέργειας που εστιάζεται στο αντικείμενο, προκαλώντας ζωογόνηση και δραστηριότητα. Είναι η βάση του “έργου μετουσίωσης” όταν, για παράδειγμα, η ανθρώπινη ουσία

μετουσιώνεται σε ηλιακή ουσία. Το Εγώ ενατενίζει τα σεληνιακά του σώματα και βαθμιαία συντελείται το έργο. Όταν η αντανάκλασή του, ο άνθρωπος, προσεγγίσει ένα σημείο εξέλιξης στο οποίο μπορεί να διαλογίζεται και να ενατενίζει, το έργο επιταχύνεται πολύ και η μετουσίωση βαίνει ταχέως, ιδιαίτερα στο φυσικό πεδίο.

Ενατένιση, Σταθερή :

Θα σημειώσετε εδώ πως η λέξη “διαλογισμός” δε χρησιμοποιείται. Η σκέψη είναι διαφορετική. Η διαλογιστική διαδικασία που συνεπάγεται τη χρήση σκέψης και τη νοητική δόμηση της μορφής, έτσι ώστε να μπορέσει να συμπληρωθεί και να ολοκληρωθεί και να ευθυγραμμισθεί με τη σκεπτομορφή της ομάδας των συμμαθητών του μαθητή και συνεπώς με το Σχέδιο, έχει συμπληρωθεί στο μέγιστο της ικανότητας του ανθρώπου. Τώρα πρέπει με σταθερότητα να ενατενίσει αυτό που δημιούργησε και με ίση σταθερότητα να του εμπνεύσει την αναγκαία ζωή, έτσι ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει τη λειτουργία του.

Σταματά να συλλογίζεται, να σκέφτεται, να διατυπώνει και να δομεί με νοητική ύλη. Απλά διαχύνει τη ζωή του μέσα στη μορφή και την εξαποστέλλει για να εκτελέσει τη θέλησή του. Ακριβώς τόσο καιρό όσο θα μπορεί να ενατενίζει και να μένει σταθερός, το δημιούργημά του θα εκπληρώνει την πρόθεσή του και θα δρα σαν πράκτοράς του.

Ακριβώς για τόσο καιρό όσο θα μπορεί να εστιάζει την προσοχή του στο ιδεώδες για το οποίο δημιούργησε τη σκεπτομορφή του και θα μπορεί να συνδέει τη μορφή και το ιδεώδες σ’ ένα σταθερό όραμα, τόσο ακριβώς θα υπηρετεί το σκοπό του και θα εκφράζει το ιδεώδες του. Εδώ βρίσκεται το μυστικό κάθε επιτυχούς συνεργασίας με το Σχέδιο.

Ένοικος στο Κατώφλι : Θεωρείται συχνά σαν όλεθρος, σαν ένας τρόμος που πρέπει ν’ αποφευχθεί και σαν ένα τελικό και κορυφαίο κακό. Εδώ όμως θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι ο Ένοικος είναι “αυτός που στέκει μπροστά στην πύλη του Θεού”, που ενοικεί στη σκιά της πύλης της μύησης και αντιμετωπίζει τον Άγγελο της Παρουσίας με ανοικτά μάτια, όπως το αποκαλούν οι αρχαίες Γραφές. Ο Ένοικος μπορεί να ορισθεί σαν το άθροισμα των δυνάμεων της κατώτερης φύσης όπως εκφράζονται στην προσωπικότητα, πριν από τη φώτιση, την έμπνευση και την μύηση. Η προσωπικότητα καθαυτή είναι σ’ αυτό το στάδιο εξαιρετικά ισχυρή και ο Ένοικος ενσωματώνει όλες τις ψυχικές και νοητικές δυνάμεις οι οποίες ανά τους αιώνες ανελίχθηκαν στον άνθρωπο και γαλουχήθηκαν με φροντίδα. Μπορεί να ιδωθεί σαν η δυναμικότητα της τριπλής υλικής μορφής, πριν από τη συνειδητή της συνεργασία και αφιέρωση στην ζωή της ψυχής και στην υπηρεσία της Ιεραρχίας, του Θεού και της ανθρωπότητας.

Ο Ένοικος στο Κατώφλι είναι όλα όσα είναι ο άνθρωπος, ξέχωρα από τον ανώτερο πνευματικό εαυτό· είναι η τρίτη όψη της θειότητας όπως εκφράζεται εντός και δια του ανθρώπινου μηχανισμού. Η τρίτη αυτή όψη πρέπει τελικά να υποταχθεί στη δεύτερη όψη, την ψυχή.

Οι δύο μεγάλες αντιτιθέμενες δυνάμεις, ο Άγγελος και ο Ένοικος, προσεγγίζονται – πρόσωπο με πρόσωπο – και λαμβάνει χώρα η τελική σύγκρουση.

Ενέργεια, δύναμη και διέγερση : Τόνισα με συνέπεια την ανάγκη να αναγνωρίσουμε την ύπαρξη της ενέργειας. Στον αποκρυφισμό (ή τον εσωτερισμό) χρησιμοποιούμε την λέξη “ενέργεια” για να υποδηλώσουμε τη ζώσα δραστηριότητα των πνευματικών βασιλείων και της πνευματικής εκείνης οντότητας, της ψυχής. Χρησιμοποιούμε την λέξη “δύναμη” για να υποδηλώσουμε την δραστηριότητα της μορφικής φύσης στις περιοχές των διαφόρων βασιλείων της φύσης. Είναι ένα σημείο κυρίαρχου ενδιαφέροντος και συνεπαγόμενης διάκρισης.

Η διέγερση θα μπορούσε συνεπώς να ορισθεί σαν το αποτέλεσμα που έχει η ενέργεια πάνω στη δύναμη. Είναι το αποτέλεσμα που έχει η ψυχή πάνω στη μορφή και που έχει η ανώτερη έκφραση της θειότητας πάνω σ' ό,τι ονομάζουμε κατώτερη έκφραση. Όμως όλα είναι εξίσου θεία σε χρόνο και χώρο και σε σχέση με το σημείο εξέλιξης και το σύνολο.

Ενέργεια της ενόρασης: είναι η λέξη που χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε μια άμεση επαφή με το Νου του Θεού σε κάποιο σχετικά υψηλό επίπεδο εμπειρίας. Το αποτέλεσμα αυτής της ενέργειας πάνω στην ψυχικά εμποτισμένη προσωπικότητα είναι να δώσει στο νου (που είναι ήδη δεκτικός στην ενέργεια των ιδεών) κάποια αμυδρή λάμψη και μια σύντομη αποκάλυψη του σκοπού των ιδεών που υπόκεινται κάθε ιεραρχικής δραστηριότητας για χάρη της ανθρωπότητας. Η ενόραση αφορά εξολοκλήρου την ομαδική δραστηριότητα· δεν ενδιαφέρεται ποτέ ούτε κατευθύνεται στην αποκάλυψη οτιδήποτε αφορά τη ζωή της προσωπικότητας. Η ανάπτυξη εκείνου που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε βουδδικό φορέα (παρότι είναι ανακριβές) προετοιμάζει τον άνθρωπο για την ένατη ή την τελική μύηση η οποία επιτρέπει στο μυημένο – κατά τρόπο ακατανόητο για μας – να “ενορά” (σ' ένα λαμπρό φως) την αληθινή φύση του κοσμικού αστρικού πεδίου. Μην ξεχνάτε ότι το βουδδικό πεδίο συνδέεται στενά με το κοσμικό αστρικό πεδίο και ότι όλες οι ενοράσεις όταν ρυθμιστούν, απαιτούν τη χρήση της δημιουργικής φαντασίας στην εκδήλωσή τους ή την παρουσίασή τους στις σκέψεις των ανθρώπων. Μιλώντας γενικά, οι Διδάσκαλοι ενορούν εκείνες τις φάσεις της θείας πρόθεσης που είναι άμεσες· συνιστούν το “επισκιάζον νέφος των επιστητών πραγμάτων”. Αυτές τις μετασχηματίζουν σε Σχέδιο· έπειτα οι μαθητές τους – με την ενορατική τους ικανότητα να αναπτύσσεται αργά αλλά σταθερά – αρχίζουν οι ίδιοι να ενορούν αυτές τις ιδέες, να τις παρουσιάζουν στις μάζες σαν ιδεώδη και έτσι να κατα-σταλάζουν τις αναγκαίες όψεις του Σχεδίου στο φυσικό πεδίο.

Ενελικτικό τόξο : Είναι ο όρος που χρησιμοποιείται για το πρώτο μέρος εξελικτικής διαδικασίας. Καλύπτει την ατραπό της καθόδου ή της κατάβασης του Πνεύματος σε συνεχώς πυκνότερη ύλη μέχρι να φτάσει στο χαμηλότερο σημείο, το σημείο την πυκνότητας σύμπτυξης. Το άλλο μισό της διαδικασίας ονομάζεται εξελικτικό και υποδηλώνει την άνοδο ή επιστροφή του Πνεύματος στην πηγή του, μαζί με τα αποκτήματα της εξελικτικής διαδικασίας.

Ένοικος στο Κατώφλι : Η προσωπικότητα, ο κατώτερος εαυτός . Είναι πλάνη-γοητεία-μάγια, όπως την αντιλαμβάνεται ο φυσικός εγκέφαλος και την αναγνωρίζει σαν εκείνο που πρέπει να υπερνικηθεί. Είναι η ζαλιστική σκεπτομορφή που αντιμετωπίζει ο μαθητής όταν επιδιώκει να εισδύσει στη συσσωρευμένη γοητεία των αιώνων και να βρει την αληθινή του κατοικία στον τόπο του φωτός. Παρασύρεται όμως σε δραστηριότητα μόνο στην Ατραπό της Μαθητείας, όταν ο ζηλωτής αποκτά αποκρυφιστικά επίγνωση του εαυτού του, των συνθηκών που προκύπτουν μέσα του σαν αποτέλεσμα της ενδόμυχης πλάνης του, της αστρικής του γοητείας και της μάγια, που περικυκλώνουν ολόκληρη τη ζωή του όντας πλέον ολοκληρωμένη προσωπικότητα.

Ένοικος στο κατώφλι (2) : Είστε όλοι δεσμευμένοι μαθητές και ως τέτοιοι το άμεσο προσωπικό σας πρόβλημα είναι να υπερνικήσετε και να καταστρέψετε το άδραγμα που μπορεί να έχει πάνω σας ο Ένοικος στο Κατώφλι. Προβάλλει πλέον ένα ερώτημα στο νου σας: “Πώς μπορώ να υπερνικήσω αυτό τον Ένοικο και όμως ταυτόχρονα να αρνούμαι να συγκεντρωθώ πάνω στον εαυτό μου και τα προβλήματά μου; Μου λέτε να μην το κάνω αυτό και όμως ο Ένοικος είναι το σύνολο όλων των αποκτημάτων και ελαττωμάτων της

προσωπικότητας, όλων των δυνατοτήτων – συναισθηματικών, νοητικών και φυσικών – που περιορίζουν την έκφρασή μου σαν ψυχή. Τι μπορώ λοιπόν να κάνω;”

Η απάντησή μου θα μπορούσε να είναι: Πρέπει πρώτα απ’ όλα να δεχθείτε το γεγονός του Ενοίκου και μετά να εκτοπίσετε αυτό τον Ένοικο στην σωστή του θέση σαν μέρος της Μεγάλης Πλάνης, της μεγάλης φαντασμαγορίας της ύπαρξης και σαν ακέραιο τμήμα της ζωής των τριών κόσμων. Πρέπει κατόπιν να συνεχίσετε τη σχεδιασμένη ζωή της υπηρεσίας σας και να ενεργήσετε ως εάν να μην υπήρχε ο Ένοικος, απελευθερώνοντας έτσι με τον καιρό τον εαυτό σας από κάθε επιρροή της προσωπικότητας και αφήνοντας ελεύθερο το νου σας για το άμεσο έργο. Θα μπορούσα ίσως να το εκφράσω διαφορετικά. Όταν το ενδιαφέρον σας για το Ιεραρχικό έργο και το πρόγραμμα του Άσραμ με το οποίο συνδέεσθε είναι αρκετά ισχυρό, θα κυριαρχήσει τότε σ’ όλες τις πράξεις σας και σ’ όλες τις σκέψεις σας (είτε είστε ξύπνιοι είτε κοιμάστε). Θα διαπιστώσετε τότε ότι το άδραγμα του Ενοίκου καταργήθηκε, ότι η ζωή του καταστράφηκε απ’ την δύναμη της φθοράς και η μορφή του καταστράφηκε στα πυρά της θυσίας.

Ενοποίηση: Για τους εσωτεριστές το όλο αυτό πρόβλημα της ενοποίησης συνδέεται στενά με τη δόμηση της ανταγκάρανα. Το όνομα αυτό δίνεται στην γραμμή της ζώσας ενέργειας που συνδέει τις διάφορες ανθρωπίνες όψεις με την ψυχή και κρατά το κλειδί του αποκρυφιστικού αφορισμού ότι “προτού ο άνθρωπος μπορέσει να βαδίσει στην Ατραπό, πρέπει να γίνει η ίδια η ατραπός”. Όταν όλα τα σχίσματα γεφυρωθούν, τα διάφορα σημεία κρίσης υπερπηδηθούν και ξεπεραστούν και πραγματοποιηθούν οι απαιτούμενες συγχωνεύσεις (που είναι απλώς στάδια της διαδικασίας), τότε συντελείται η συνένωση ή ενοποίηση. Τότε πραγματοποιείται η είσοδος σε νέα πεδία ενέργειας, τα οποία αναγνωρίζονται και κατακτώνται και τότε πάλι νέες περιοχές συνείδησης διανοίγονται μπροστά στον προοδευόντα προσκυνητή.

Η μεγάλη πλανητική επίτευξη του Χριστού διατυπώθηκε από τον Απ. Παύλο με τα λόγια ότι “τους δύο κτίση εν εαυτώ εις ένα καινόν άνθρωπον ποιών ειρήνην”. (Εφεσ. ii, 15)

Στις δύο λέξεις “ειρήνη” και “καλή θέληση” έχετε δύο λέξεις-κλειδιά οι οποίες εκφράζουν την γεφύρωση δύο χασμάτων : του ενός στην ψυχιστική φύση του ανθρώπου, ιδιαίτερα εκείνου ανάμεσα στο νου και το συναισθηματικό φορέα, που σημαίνει την επίτευξη ειρήνης και του άλλου ανάμεσα στην προσωπικότητα και την ψυχή.

Ενόραση: Αλάνθαστη γνώση. Άμεση πνευματική γνώση. Ένας τρόπος ν’ αγγίζει κανείς τη γνώση δίχως τη μεσολάβηση νοητικού συλλογισμού, με τη χρήση τού Ανώτερου Νου. Η ενόραση αφορά στην ομαδική δραστηριότητα και όχι στα προσωπικά ζητήματα. Η ενόραση (όπως την κατανοεί ο φιλόσοφος) είναι η ικανότητα να φτάνουμε στην γνώση μέσω της δραστηριότητας κάποιας έμφυτης αίσθησης πέρα απ’ τις εκλογικεύουσες ή λογικές διαδικασίες. Δραστηριοποιείται όταν τα αποθέματα του κατώτερου νου έχουν χρησιμοποιηθεί, διερευνηθεί και εξαντληθεί. Τότε και μόνο τότε αρχίζει να λειτουργεί η αληθινή ενόραση. Είναι η αίσθηση της σύνθεσης, η ικανότητα να σκέφτεσθε με σύνολα και να προσεγγίζετε τον κόσμο των αιτίων. Επί του παρόντος οι σπουδαστές μπορούν να δουν μόνο τα δένδρα και όχι το δάσος, όπως λέει η παροιμία και η παροιμία αυτή είναι σωστή.

Ενόραση (2): είναι επίσης μια νοητική λειτουργία και όταν χρησιμοποιείται ορθά, επιτρέπει στον άνθρωπο να συλλαμβάνει με διαύγεια την πραγματικότητα και να βλέπει αυτή την πραγματικότητα απαλλαγμένη απ’ τη γοητεία και τις πλάνες των τριών κόσμων. Όταν η ενόραση λειτουργεί σ’ οποιοδήποτε ανθρώπινο ον, του επιτρέπει να αναλαμβάνει άμεση και ορθή δράση, γιατί βρίσκεται σε επαφή με το Σχέδιο, με αγνό και ανόθευτο τρόπο και

καθαρές ιδέες – απαλλαγμένες από την πλάνη και προερχόμενες απευθείας απ' το θείο ή παγκόσμιο Νου. Η ανέλιξη αυτής της ικανότητας θα επιφέρει μια παγκόσμια αναγνώριση του Σχεδίου και αυτή είναι η μεγαλύτερη επίτευξη της ενόρασης στον τωρινό παγκόσμιο κύκλο. Όταν το Σχέδιο αυτό γίνει αισθητό, επέρχεται η αντίληψη της ενότητας όλων των όντων, της σύνθεσης της παγκόσμιας εξέλιξης και της ενότητας του θείου αντικειμενικού σκοπού. Κάθε ζωή και όλες οι μορφές παρουσιάζονται τότε στην αληθινή τους προοπτική· επακολουθεί τότε μια ορθή αίσθηση των αξιών και του χρόνου. Όταν το Σχέδιο ενοράται αληθινά και άμεσα, τότε η εποικοδομητική προσπάθεια γίνεται αναπόφευκτη και δεν υπάρχει χαμένη κίνηση.

Ενόραση (αύξηση της) και θεωρία: Πάντως η προσπάθεια να συλλάβουμε αυτό που δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια, επιφέρει μια διάχυση του αφηρημένου νου ή της ενόρασης και αυτή με τη σειρά της διεγείρει και αναπτύσσει τα εγκεφαλικά κύτταρα και προκαλεί μια μόνιμη σταθεροποίηση της δύναμης να στέκουμε σε “πνευματική ύπαρξη”· τότε γίνεται εφικτό να συλλάβουμε το ανέκφραστο και να ζούμε με τη δύναμή του.

Ενόραση, ανάπτυξη της : μέσω διαλογισμού και την επίτευξη εκείνου του μέτρου νοητικού ελέγχου που θα επιτρέψει στην σοφία της Τριάδας να διαχυθεί στο φυσικό εγκέφαλο μέσω του αιτιώδους.....σχηματίζει τις τρεις φάσεις του νου:

1. Τον αφηρημένο νου – αγνό μάνας,
2. Τον Υιό του Νου – ψυχή, μανασαπούτρα,
3. Το συγκεκριμένο νου – νοητικό σώμα,

.....Τώρα εσωστρέφουμε και ενδοσκοπούμε και έχουμε την απαρχή ενός κύκλου όπου ο κόσμος της ποιότητας και της έννοιας θα υποβληθεί σε μια παρόμοια διερεύνηση και ταξινόμηση. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα να δοθούν νέες αξίες στη ζωή και να εμπλουτισθεί η κατανόησή μας και θα επιφέρει σαν αποτέλεσμα την ανάπτυξη της ενόρασης και την αντικατάσταση της διανόησης συγκεκριμενοποιούσα ικανότητα του νου. Η ενόραση πρέπει να την αντισταθμίζει και ταυτόχρονα να τη χρησιμοποιεί. Ο νους τονίζει τη μορφή και την δόμηση μορφών. Η ενόραση είναι άμορφη και όμως οι εννοαθείσες ιδέες πρέπει να εκφραστούν μέσω της μορφής. Να θυμάσαι ότι η μορφή και η ζωή είναι ένα. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο παρά ζωή σε εκδήλωση.....αποτυχία να θυσιάσουμε την προσωπικότητα κάθε φορά προκειμένου να κάνουμε την εννοατική αντίληψη να φανερώσει τις πραγματικότητές της. Η ανάπτυξη της ενόρασης δια της έφεσης, της προσπάθειας, της αποτυχίας και της ανανεωμένης προσπάθειας που οδηγεί σε επιτυχία.

Ενόραση, ανάπτυξη της (2) : Η προσπάθεια να προσελκυσθεί η ενόραση απαιτεί κατευθυνόμενο αποκρυφιστικό (αλλά όχι εφεσιακό) διαλογισμό. Απαιτεί μια εκγυμνασμένη νοημοσύνη, έτσι ώστε η διαχωριστική γραμμή μεταξύ της εννοατικής αντίληψης και των μορφών του ανώτερου ψυχισμού να διακρίνεται καθαρά. Απαιτεί μια συνεχή πειθάρχηση του νου, έτσι ώστε να μπορεί να “συγκρατείται σταθερά στο φως” και την ανάπτυξη μιας καλλιεργημένης ορθής ερμηνείας, έτσι ώστε η εννοατική γνώση που επιτεύχθηκε να μπορεί κατόπιν να ενδυθεί με τις ορθές σκεπτομορφές.

Ενόραση, Ιδέες και Πρόθεση : ... η όψη αγάπη της ψυχής έρχεται σε επαφή με την αντίστοιχη όψη της Τριάδας, στην οποία δίνουμε το ανεπαρκές όνομα της ενόρασης. Στην πραγματικότητα είναι θεία διόραση και κατανόηση όπως εκφράζεται μέσω της διατύπωσης ιδεών. Έχετε εδώ ένα παράδειγμα της ανεπάρκειας της σύγχρονης γλώσσας· οι ιδέες είναι άμορφες και είναι πραγματικά σημεία ενέργειας, που κινούνται προς τα έξω προκειμένου να εκφράσουν τελικά κάποια “πρόθεση” του θείου δημιουργικού Λόγου. Όταν τη συλλάβει

ο μνημένος και ταυτισθεί μαζί της, η καλή του θέληση διευρύνεται σε θέληση-για-το-καλό. Το Σχέδιο και η ποιότητα δίνουν τη θέση τους στο σκοπό και τη μέθοδο. Τα σχέδια είναι σφαιρικά και δοκιμαστικά και υπηρετούν μια πρόσκαιρη ανάγκη. Ο σκοπός, όπως εκφράζεται από το μνημένο, είναι μόνιμος, μακρόπνοος, αναλλοίωτος και υπηρετεί την Αιώνια Ιδέα.

Ενότητα Ασραμ: ...συγκρατούν ένα Άσραμ και εδραιώνουν την ενότητά του. Οι κυριότεροι και αυτοί που μπορείτε να καταλάβετε, είναι οι εξής:

1. Η σπουδαιότερη ικανότητα του Διδασκάλου ενός Άσραμ είναι ότι κέρδισε το δικαίωμα να επικοινωνεί άμεσα με το Συμβούλιο της Σαμπάλλα και να εξακριβώνει έτσι από πρώτο χέρι το άμεσο εξελικτικό καθήκον που αναλαμβάνει η Ιεραρχία. Είναι το Σχέδιο εκείνο που δίνει το βασικό τόνο των δραστηριοτήτων κάθε Άσραμ σε κάθε συγκεκριμένη στιγμή στη διάρκεια οποιουδήποτε ιδιαίτερου κύκλου.

2. Αυτή η ομοφωνία του σκοπού δημιουργεί μια πολύ στενή υποκειμενική σχέση και κάθε μέλος του Άσραμ ασχολείται να κάνει την πληρέστερη δυνατή συνεισφορά του στο καθήκον που βρίσκεται σε εξέλιξη. Οι προσωπικότητες δεν υπεισέρχονται. Θυμηθείτε επίσης ότι τα Άσραμ υφίστανται στο πεδίο του βούδδι ή της ενόρασης. Το κοινό έργο και η ενωμένη υπακοή στην επιθυμητή και διευθετημένη κυκλική τεχνική δένει όλα τα μέλη του Άσραμ σε ένα συνθετικό όλο· καμιά κραδασμική ποιότητα της προσωπικότητας δεν μπορεί να διεισδύσει στην περιφέρεια ή την αύρα ενός Άσραμ.

3. Ο σχεδιασμός και η κατανομή των εργασιών που συνδέονται με το άμεσο εγχείρημα, προωθούνται μέσω ασραμικού στοχαστικού διαλογισμού που εγκαινιάζεται από το Θεματοφύλακα του Σχεδίου. Ο Διδάσκαλος ενός Άσραμ δε λέει: “Κάνε αυτό” ή “Κάνε εκείνο”. Μαζί, σε ομοφωνία και βαθύ στοχασμό αναπτύσσονται τα σχέδια και κάθε μαθητής και μνημένος βλέπει αποκρυσταλλικά πού χρειάζεται και πού – κάθε στιγμή – πρέπει να τοποθετήσει τη συνεργατική του ενέργεια. Προσέξτε εδώ την διατύπωσή μου. Όμως τα μέλη ενός Άσραμ δεν κάθονται για διαλογισμό από κοινού. Μια απ’ τις ποιότητες που αναπτύσσονται απ’ την ασραμική επαφή, είναι η ικανότητα να ζουν πάντα στο πεδίο της εννοιακής αντίληψης – ένα πεδίο που δημιουργήθηκε, ή μια σφαίρα ενέργειας που γεννήθηκε απ’ τον ενωμένο σκοπό, το συνδυασμένο σχεδιασμό και την συγκεντρωμένη ενέργεια της Ιεραρχίας. Ο ασραμικός στοχαστικός διαλογισμός αποτελεί ακέραιο τμήμα της συνεχώς αναπτυσσόμενης αντίληψης του μαθητή-μνημένου και αυτός αποτελεί τμήμα ολόκληρου του ιεραρχικού στοχαστικού διαλογισμού. Ο τελευταίος αυτός βασίζεται στην έμπνευση απ’ την Σαμπάλλα. Την στιγμή που ο μαθητής μπορεί να συμμεριστεί αυτό το σταθερό αδιάλειπτο διαλογισμό ή στοχασμό, χωρίς να παρεμβάλλεται η υπηρεσία του και οι άλλες γραμμές σκέψης του, αποβαίνει αυτό που καλείται “μαθητής που δε θα φύγει πια”.

4. Ένας άλλος παράγοντας που προκαλεί ομαδική ενότητα και συγχρονισμένη ακρίβεια στην εργασία, είναι η πλήρης απαλλαγή του Άσραμ από κάθε πνεύμα κριτικής.

5. Θα αναφέρω έναν ακόμη παράγοντα μεταξύ των πολλών πιθανών: Τα μέλη ενός Άσραμ βρίσκονται όλα στη διαδικασία εκδήλωσης αγάπης και καθαρού λόγου και – την ίδια στιγμή – εστιάζονται στη όψη Θέληση της θειότητας.

Ενότητα και αιθερικό σώμα : Στη Βίβλο βρίσκουμε τα λόγια: “Εν Αυτώ ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν”. Αυτή είναι η δήλωση ενός θεμελιώδους νόμου της φύσης και η διακηρυχθείσα βάση της σχέσης που υφίσταται ανάμεσα στην ψυχική μονάδα που λειτουργεί σ’ ένα ανθρώπινο σώμα και στο Θεό. Καθορίζει επίσης στο βαθμό που γίνεται αντιληπτή, τη σχέση

ανάμεσα σε ψυχή και ψυχή. Ζούμε σ' έναν ωκεανό ενεργειών. Εμείς οι ίδιοι είμαστε συναθροίσεις ενεργειών και όλες αυτές οι ενέργειες αλληλοσχετίζονται στενά και απαρτίζουν το ένα συνθετικό ενεργειακό σώμα του πλανήτη μας.

Πρέπει να έχουμε προσεκτικά κατά νου ότι το αιθερικό σώμα κάθε μορφής στην φύση είναι ακέραιο μέρος της ουσιαστικής μορφής του ίδιου του Θεού – όχι της πυκνής φυσικής μορφής, αλλά εκείνης που οι εσωτεριστές θεωρούν σαν μορφοδομητική ουσία. Χρησιμοποιούμε τη λέξη “Θεός” για να υποδηλώνουμε τη μία έκφραση της Μίας Ζωής που εμπυχώνει κάθε μορφή στο εξωτερικό αντικειμενικό πεδίο. Το αιθερικό ή ενεργειακό σώμα κάθε ανθρώπινου όντος είναι συνεπώς ακέραιο μέρος του αιθερικού σώματος του ίδιου του πλανήτη και επομένως του ηλιακού συστήματος. Μ' αυτό το μέσον κάθε ανθρώπινο ον σχετίζεται βασικά με κάθε άλλη έκφραση της Θείας Ζωής, απειροελάχιστης ή μεγάλης. Η λειτουργία του αιθερικού σώματος είναι να δέχεται ενεργειακές ώσεις και να παρασύρεται σε δράση απ' αυτές τις ώσεις ή ρεύματα δύναμης που εκπορεύονται απ' τη μια ή την άλλη γενεσιουργό πηγή. Το αιθερικό σώμα δεν είναι στην πραγματικότητα παρά ενέργεια. Αποτελείται από μυριάδες νήματα δύναμης ή μικροσκοπικά ρεύματα ενέργειας, που διατηρούνται σε σχέση με το συναισθηματικό και το νοητικό σώμα και με την ψυχή απ' το συντονιστικό τους αποτέλεσμα. Αυτά τα ρεύματα ενέργειας έχουν με την σειρά τους ένα αποτέλεσμα στο φυσικό σώμα και το παρασύρουν σε δράση κάποιου είδους, ανάλογα με τη φύση και τη δύναμη του οποιουδήποτε τύπου ενέργειας υπερισχύει στο αιθερικό σώμα μια ιδιαίτερη στιγμή.

Ενότητα : Μόνο μέσα στην ενότητα βρίσκεται η ισχύς.

Ένστικτο – Διανόηση- Ενόραση- Φώτιση: Σε σχέση με τον άνθρωπο έχουμε αξιωματικά τις ακόλουθες ψυχολογικές εκφράσεις:

1. Ένστικτο που βρίσκεται κάτω από το επίπεδο της συνείδησης, αλλά προστατεύει και διέπει τις περισσότερες συνήθειες και τη ζωή του οργανισμού. Έτσι διέπεται μεγάλο μέρος της συναισθηματικής ζωής. Το ένστικτο ελέγχει μέσω του ηλιακού πλέγματος και των κατώτερων κέντρων.
2. Διανόηση που είναι η νοήμων αυτοσυνείδηση η οποία καθοδηγεί και κατευθύνει τη δραστηριότητα της ολοκληρωμένης προσωπικότητας μέσω του νου και του εγκεφάλου και εργάζεται μέσω των κέντρων λαιμού και άζνα.
3. Ενόραση. Αφορά κατεχοχήν την ομαδική συνείδηση και τελικά θα ελέγχει όλες τις μεταξύ μας σχέσεις, καθώς λειτουργούμε σε ομαδικές μονάδες. Εργάζεται δια της καρδιάς και του καρδιακού κέντρου και είναι το ανώτερο εκείνο ένστικτο που επιτρέπει στον άνθρωπο ν' αναγνωρίσει και να υποταχθεί στην ψυχή του και στον έλεγχο και τη ζωική της εντύπωση.
4. Φώτιση. Είναι μια λέξη που πρέπει πραγματικά να εφαρμόζεται στον ορισμό της υπερανθρώπινης συνείδησης. Το θείο αυτό ένστικτο επιτρέπει στον άνθρωπο ν' αναγνωρίζει το όλο του οποίου είναι μέρος. Λειτουργεί μέσω της ψυχής του ανθρώπου, χρησιμοποιώντας το κεφαλικό κέντρο και τελικά κατακλύζει με φως ή ενέργεια όλα τα κέντρα, συνδέοντας έτσι τον άνθρωπο στη συνείδηση με όλα τα αντίστοιχα μέρη του θείου Όλου.

Ενσάρκωση : Ντυμένος με σάρκα. Ενωμένος με την ανθρωπότητα. Το πνεύμα ενσαρκώνεται μόνο για να κερδίσει εμπειρία στους τρεις κόσμους να νικήσει και να καταβάλει τον κατώτερο εαυτό και να φτάσει σε αυτοκυριαρχία. Όταν θα έχει πάρει η ψυχή όλα τα μαθήματα και εμπειρίες κερδίζοντας πλήρη έλεγχο δεν θα υπάρχει ανάγκη για άλλη ενσάρκωση

Ενσαρκώσεων περίοδοι : Αν η μέση περίοδος μεταξύ των ενσαρκώσεων είναι περίπου επτακόσια χρόνια, μπορούν επίσης να υπάρξουν διαστήματα επτά ή ακόμη και τριών ετών... (Μορύα, Πύρινος Κόσμος Ι)

Ενσάρκωσης αφομοίωση: Περισσότερο από μια περίοδο επτά ετών απαιτείται για να αποκτήσουμε έλεγχο της γήινης ύπαρξης. Συνεπώς πρέπει να προστατεύουμε προσεκτικά τα παιδιά. (Μορύα, Πύρινος Κόσμος Ι)

Ενσάρκωσης Ρόλος: Η ενσάρκωση είναι μια σαφώς καθορισμένη περίοδος (από τη σκοπιά της ψυχής) όπου Πείραμα, Εμπειρία και Έκφραση είναι οι βασικοί τόνοι κάθε ενσάρκωσης. Κάθε διαδοχική ενσάρκωση συνεχίζει το πείραμα, βαθαίνει την εμπειρία και συνδέει την έκφραση στενότερα με τη λανθάνουσα ανελιεσόμενη θειότητα.

Ένταση και ορθός προσανατολισμός ζωής: Το κλειδί για την αντίληψη αυτή, όσο λίγο και αν το νομίζετε, είναι η Ένταση. Η ένταση ή η εργασία από ένα σημείο έντασης εισάγει την πλημμυρίδα της αποκάλυψης και τότε είναι δυνατό για το μαθητή να μάθει σε μια μόνο μέρα αυτό που αλλιώς θα χρειαζόταν μήνες ή ακόμη και χρόνια για να μάθει. Η ένταση, όταν είναι ορθά εστιασμένη, είναι η μεγάλη αποδεσμευτική δύναμη. Πάρα πολλοί μαθητές εστιάζουν λανθασμένα την ένταση και αποδεσμεύουν ενέργεια προς τη λανθασμένη κατεύθυνση... Η ορθή ένταση επιτυγχάνεται πρώτα από τον ορθό προσανατολισμό· αυτό απαιτεί μια αληθινή αίσθηση αξιών και ελευθερία από τις μικρότερες εκείνες ενασχολήσεις που προκαλούν επέκταση αντί για ένταση. Ο λόγος για τον οποίο οι μαθητές δεν είναι ευαίσθητοι στο Διδάσκαλο, στη ζωή του Άσραμ και μεταξύ τους είναι ότι είναι εκτεταμένοι και όχι τεταμένοι· εργάζονται και ζουν στην περιφέρεια της συνείδησης και όχι στο κέντρο. Η υπηρεσία τους συνεπώς είναι μερική· η αφιέρωσή τους είναι αδύνατη και καταπονούνται από την αδράνεια, από την έλλειψη ενδιαφέροντος για τους άλλους και από πολλές ενασχολήσεις με την μορφική πλευρά της ζωής.

Ένταση: Η εσωτερική σημασία της έντασης (όσο μπορώ να την εξηγήσω με τις περιοριστικές λέξεις) είναι “εστιασμένη αμετακίνητη Θέληση”. Ορθή ένταση είναι η ταύτιση εγκεφάλου και ψυχής με την όψη θέληση και η διατήρηση αυτής της ταύτισης – αμετάβλητης και αμετακίνητης – άσχετα με τις περιστάσεις και τις δυσκολίες.

Η ορθή ένταση υποδεικνύει την ανάδυση της πρώτης όψης – της θέλησης –

Η θέληση διέπει την Οδό στη Σαμπάλλα και είναι το θεμέλιο για κάθε προσέγγιση, εκτίμηση και ταύτιση με την Ύπαρξη.

Η αναπτυγμένη αυτή θέληση εκφράζεται σαν ένταση, κατανοούμενη εσωτερικά. Ενσωματώνει τις ιδέες του προσανατολισμού, της ακλόνητης αποφασιστικότητας, της ικανότητας για αναμονή και διατήρηση της πρόθεσης και του προσανατολισμού, αμετακίνητου απ’ οτιδήποτε συμβεί.

...τη σκέψη της Έντασης και την όρισα σαν την ταύτιση του εγκεφάλου και της ψυχής με την όψη θέληση και τη διατήρηση αυτής της ταύτισης – αναλλοίωτης και αμετακίνητης – σ’ όλες τις περιστάσεις και δυσκολίες.

.....η μύηση ασχολείται με παράγοντες σε λανθάνουσα εκδήλωση για τους οποίους η γλώσσα μας δεν έχει λέξεις και με ιδέες που δε βρίσκονται ακόμη μεταξύ του “νέφους των επιστητών πραγμάτων” (όπως το ονομάζει ο Πατάντζαλι) – δηλαδή γνωστές στις μάζες των ανθρώπων. Όμως ο μνημένος ασχολείται μ’ έναν κόσμο έννοιας και υποθέσεων που δεν εκδηλώνονται ακόμη κατά κανένα τρόπο. Το έργο του Διδασκάλου (και Εκείνων που είναι ανώτεροι απ’ Αυτόν) είναι να κάνει εκείνα τα βήματα και να κατασταλάξει εκείνα τα

“αναμένοντα γεγονότα” που θα τις φέρουν τελικά σε εκδήλωση. Αυτό, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω, γίνεται πάντοτε με την χρήση της θέλησης και από ένα σημείο έντασης.

Το σημείο έντασης βρίσκεται όταν η αφιερωμένη θέληση της προσωπικότητας έρχεται σε επαφή με τη θέληση της Πνευματικής Τριάδας.

Ένταση Σκοπού: “Η κύρια ανάγκη σας είναι για μια εντατικοποίηση της εσωτερικής πνευματικής σας έφεσης. Χρειάζεται να εργασθείτε οριστικότερα απ’ ό,τι θα μπορούσε να ονομασθεί ένα σημείο έντασης. Μελετήστε ό,τι ειπώθηκε για την ένταση και την εντατικοποίηση. Η εντατικοποίηση του σκοπού θα σας μεταβάλλει από ένα βραδυπορούντα και μέτρια ικανοποιητικό ζηλωτή σε μαθητή του οποίου η καρδιά και ο νους φλέγονται.

Ένταση, διαχείριση της και Χριστός: Τι πρέπει να κάνει ο μαθητής όταν το σημείο έντασης κυριαρχεί τον ίδιο και τους συνανθρώπους του; Η απάντηση είναι απλή. Κάθε μαθητής και όλες οι ομάδες μαθητών ας αναπτύξουν την ικανότητα να σκέπτονται υγιώς, με ορθό προσανατολισμό και πλατιά άποψη· ας σκέπτονται αληθινά, χωρίς ν’ αποφεύγουν κανένα ζήτημα, διατηρώντας όμως πάντοτε μια ήρεμη, απαθή και αγαπητική κατανόηση· ας εκδηλώνουν στο περιβάλλον τους τις ποιότητες που θα εδραιώσουν ορθές ανθρώπινες σχέσεις και ας επιδεικνύουν σε μικρή κλίμακα τη συμπεριφορά που κάποια μέρα θα χαρακτηρίζει την φωτισμένη ανθρωπότητα· ας μην αποθαρρύνονται αλλά ας επιμένουν σταθερά στην πεποίθηση του αναπόφευκτου πνευματικού πεπρωμένου της ανθρωπότητας· ας αντιληφθούν πρακτικά ότι “οι ψυχές των ανθρώπων είναι ένα” και ας μάθουν να κοιτάζουν πέρα από το εξωτερικό άμεσο φαινόμενο στην εσώτερη (και μερικές φορές μακρινή) πνευματική συνείδηση· ας γνωρίζουν ότι η τωρινή παγκόσμια διαμάχη θα τερματισθεί.

Η τέλεια έκβαση τής διαμάχης αναγκαστικά θα λείπει, γιατί η τελειότητα δεν είναι ακόμη εφικτή στον άνθρωπο· ωστόσο μπορεί να προκύψει μια κατάσταση που θα επιτρέψει την επιστροφή του Χριστού σε αντικειμενική σχέση με το ανθρώπινο γένος και που θα Του επιτρέψει να επιτελέσει το έργο Του της ανάστασης του ανθρώπινου πνεύματος από τον τάφο του υλισμού στο διαυγές φως της πνευματικής αντίληψης.

Εντύπωση, Διάκριση της : να μάθετε να διακρίνετε προσεκτικά ανάμεσα:

1. Στην διδασκαλία που σας έρχεται απευθείας από την ψυχή σας μέσω του νου σας.
2. Στην οδηγία που σας δίνεται από μένα στο εσώτερο Άσραμ μου, οπότε υποβάλλεσθε επίσης στη διέγερση μαθητών πρεσβύτερων από σας.
3. Στην εντύπωση που σας έρχεται από το μεγάλο άθροισμα όλων των Άσραμ, την Ιεραρχία.

Εξαερισμός : Φυσικά, η χειρότερη ατμόσφαιρα είναι ο δηλητηριασμένος, χαλασμένος αέρας ενός σπιτιού που δεν έχει εξαερισθεί. Αν ο αέρας αυτός εκκολάπτει την ασθένεια, πόσο περισσότερο καταπιέζει τις εκπορεύσεις της καρδιάς!.. (Μορύα, Πύρινος Κόσμος Ι)

Εξέλιξη: Όμως από την εσωτερική σκοπιά εξέλιξη σημαίνει μια σταθερά αυξανόμενη ευαισθησία στο φως και την φώτιση.

Εξη Θησαυροί : Δηλαδή: πλούτος, δόξα, δύναμη, μεγαλοπρέπεια, γνώση και απάρνηση· αυτά τα έξη στην ολότητα τους είναι οι θησαυροί της Θεότητας.

έξη πάθη: Δηλαδή: λαγνεία, θυμός, τσιγγουνιά, αυταπάτη, ματαιοδοξία και ζήλεια.

Εξωτερίκευση Ιεραρχίας: Όταν γίνει η αληθινή εξωτερίκευση, Μέλη της Ιεραρχίας που θα εργάζονται είτε στα πρώτα είτε στα τελικά στάδια, θα εργασθούν σαν μέλη της ανθρώπινης οικογένειας και όχι σαν δηλωμένα μέλη του βασιλείου του Θεού ή των ψυχών, που μας είναι γνωστό ως Ιεραρχία· θα εμφανισθούν με διάφορα αξιώματα· θα είναι οι σύγχρονοι πολιτικοί, επιχειρηματίες, χρηματοδότες, θρησκευτικοί δάσκαλοι ή κληρικοί· θα είναι επιστήμονες και φιλόσοφοι, καθηγητές κολλεγίων και εκπαιδευτές· θα είναι δήμαρχοι

πόλεων και θεματοφύλακες κάθε δημόσιου ηθικού κινήματος. Το πνευματικό σθένος της ζωής τους, η διαυγής και αγνή σοφία τους, η σωφροσύνη και η σύγχρονη αποδοχή των προτεινόμενων μέτρων τους σε οποιοδήποτε τμήμα επιλέξουν να λειτουργήσουν, θα είναι τόσο πειστικές, ώστε θα υπάρξουν ελάχιστα εμπόδια στο δρόμο των εγχειρημάτων τους.

Εξωγήινοι (άλλες μορφές ζωής) : Υπάρχει πρώτα απ' όλα η ελκτική ώση της Ζωής του πλανητικού Λόγου του ιδιαίτερου αυτού πλανήτη. Αυτή κατ' ανάγκη είναι η ισχυρότερη και ένας απ' τους βασικούς παράγοντες που εδραίωναν τις γραμμές που έλαβε η ανθρώπινη μορφή σ' αυτό τον πλανήτη. Υπάρχουν ανθρώπινα όντα ή εκφραστές αυτοσυνείδησης σε άλλους πλανήτες, αλλά οι μορφές που χρησιμοποιούν δεν είναι ίδιες με τις δικές μας.

Επιγαμία : η εξ αγχιστείας συγγένεια, ο γάμος ανάμεσα σε άτομα διαφορετικών φυλών, κοινωνικών τάξεων κτλ.

Επαναγέννηση, ατομική και ομαδική: Από μόνοι τους οι όροι επαναγέννηση και επανενσάρκωση είναι παραπλανητικοί και οι όροι “κυκλική ώθηση”, “νοήμων σκόπιμη επανάληψη” και “συνειδητή εισπνοή και εκπνοή” θα περιέγραφαν με μεγαλύτερη ακρίβεια την κοσμική αυτή διαδικασία. Είναι όμως δύσκολο για σας να συλλάβετε αυτή την ιδέα, γιατί απαιτεί την ικανότητα να ταυτίζεστε με τον Έναν ο Οποίος αναπνέει έτσι – τον πλανητικό Λόγο – και επομένως το όλο θέμα πρέπει να μείνει σχετικά δυσνόητο μέχρι να ληφθεί η μύηση. Μιλώντας εσωτερικά, το σημείο του μέγιστου ενδιαφέροντος βρίσκεται στο γεγονός ότι η ομαδική επαναγέννηση είναι αυτή που λαμβάνει χώρα διαρκώς και ότι η ενσάρκωση του ατόμου είναι μόνο συμπτωματική στο μείζον αυτό γεγονός. Αυτό αγνοήθηκε ή λησμονήθηκε σε μεγάλο βαθμό, λόγω του έντονου και ιδιοτελούς ενδιαφέροντος για την προσωπική εμπειρία και ζωή, που βασιζείται σε υποθετικές λεπτομέρειες για την ατομική επιστροφή, οι οποίες δίνονται στα σύγχρονα αποκρυφιστικά λεγόμενα βιβλία που τα περισσότερα είναι πολύ ανακριβή και σαφώς ασήμαντα.

Επαναγέννηση (θεωρία) : Ωστόσο στις Γραφές του κόσμου δεν δίνονται τέτοιες λεπτομέρειες και η Ε.Π.Μπ. στην Μυστική Δοξασία δεν έδωσε καμιά. Ένα παράδειγμα της ανακριβούς και ανόητης απόπειρας να επεξηγηθεί η θεωρία της επαναγέννησης μπορεί να ιδωθεί στα χρονικά όρια που επιβάλλονται στις αποχωρούσες ανθρώπινες ψυχές μεταξύ των ενσαρκώσεων στο φυσικό πεδίο και της επιστροφής στην φυσική επαναγέννηση – δηλώνονται κάποια έτη απουσίας που εξαρτώνται από την ηλικία της αποχωρούσας ψυχής και την θέση της στην κλίμακα της εξέλιξης. Μας λένε ότι αν η ψυχή είναι πολύ προχωρημένη, η απουσία από το φυσικό πεδίο είναι παρατεταμένη, ενώ συμβαίνει το αντίθετο.

Οι προχωρημένες ψυχές και εκείνες των οποίων η διανοητική ικανότητα αναπτύσσεται γοργά, επανέρχονται με μεγάλη ταχύτητα λόγω της ευαίσθητης ανταπόκρισής τους στην έλξη των υποχρεώσεων, των ενδιαφερόντων και των ευθυνών που έχουν ήδη εδραιωθεί στο φυσικό πεδίο..... Ο άνθρωπος δεν μετενσαρκώνεται κάτω απ' την πίεση του χρόνου. Ενσαρκώνεται κάτω απ' τις απαιτήσεις της καρμικής υποχρέωσης, κάτω από την έλξη εκείνου που ο ίδιος σαν ψυχή εγκαινίασε και εξαιτίας της αισθητής ανάγκης να εκπληρώσει θεσπισμένες υποχρεώσεις· ενσαρκώνεται επίσης από μια αίσθηση ευθύνης και για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις τις οποίες παλαιότερες παραβιάσεις των νόμων που διέπουν τις ορθές ανθρώπινες σχέσεις, επέβαλαν πάνω του. Όταν αυτές οι απαιτήσεις, οι ψυχικές ανάγκες, οι εμπειρίες και οι ευθύνες ικανοποιηθούν, εισέρχεται μόνιμα στο “διαυγές ψυχρό φως της αγάπης και της ζωής”

Επανεμφάνιση του Χριστού: Ωστόσο τεθούν τουλάχιστον τα θεμέλια της επερχόμενης “δικαιοδοσίας”, ο Χριστός δεν μπορεί να επανεμφανισθεί· αν ερχόταν δίχως την αναγκαία αυτή προετοιμασία, θα χανόταν πολύς χρόνος, προσπάθεια και πνευματική ενέργεια. Πρέπει λοιπόν να δεχτούμε (αν οι προϋποθέσεις αυτές είναι αποδεκτές) ότι πρέπει να οργανωθεί – στο εγγύς μέλλον – ένας όμιλος ανδρών και γυναικών σε κάθε χώρα ο οποίος, κάτω από κατάλληλη και σωστή οργάνωση, “ταυτόχρονα και ομόφωνα” θα διαλογοισθεί τα θεσμικά εκείνα μέτρα και τους βασικούς νόμους πάνω στους οποίους θα θεμελιωθεί η εξουσία του Χριστού και που είναι ουσιαστικά οι νόμοι του Βασιλείου του Θεού,

Επανευθυγράμμιση των Κατώτερων Περιβλημάτων : έτσι ώστε η επαφή με τον Πραγματικό Άνθρωπο, το Στοχαστή, τον Ηλιακό Άγγελο, στα ανώτερα επίπεδα του νοητικού πεδίου να καταστεί πλήρης και συνεχής. Είναι εφικτή μόνο καθόσο τα δύο άλλα σημεία αρχίζουν να συλλαμβάνονται και η θεωρία ως προς τη σύσταση και τον αντικειμενικό σκοπό του ανθρώπου γίνεται κάπως κατανοητή. Καθώς ασκείται ο διαλογισμός, καθώς τα κατώτερα σώματα κυριαρχούνται προσεκτικά και καθώς η φύση της Σουτράτμα ή Νήματος καταννοείται καλύτερα, θα είναι όλο και περισσότερο εφικτό να φέρουμε στην κατώτερη προσωπικότητα επί του φυσικού πεδίου την πνευματική εκείνη φώτιση και τη θεία εκείνη ενέργεια που είναι η κληρονομιά της ψυχής. Λίγο-λίγο το φως θα λάμπει, χρόνο με χρόνο η ισχύς της ανώτερης επαφής θα αυξάνει, βαθμιαία η ροή της θείας αγάπης και σοφίας στα κεφαλικά κέντρα θα αυξάνει, ωστόσο τελικά ολόκληρος ο κατώτερος άνθρωπος μετασχηματισθεί, τα περιβλήματά του εκλεπτυνθούν, ελεγχθούν και χρησιμοποιηθούν και καταδείξει πάνω στη γη τις δυνάμεις του Διευθυντή, του Δασκάλου ή Χειριστή ανάλογα με την κύρια ακτίνα στην οποία βρίσκεται η Ενάδα του.

Επανεστίαση του ανθρώπου : Οι τέσσερις αυτοί τρόποι είναι:

Μια σταθερή και αδιάλειπτη προσπάθεια να επικεντρώσει τη συνείδηση στο κεφάλι. Από την κεντρική αυτή θέση ο πραγματικός άνθρωπος, ο διευθύνων πράκτορας, θα κατευθύνει και θα καθοδηγήσει όλα τα μέλη του, επιβάλλοντας στους “σεληνιακούς κυρίους” του φυσικού σώματος ένα νέο ρυθμό και τη συνήθεια της ανταπόκρισης. Δύο παράγοντες είναι ωφέλιμοι και χρήσιμοι στην δημιουργία της αναγκαίας πόλωσης:

Η επαναλαμβανόμενη εκτίμηση των λέξεων “Εγώ είμαι ο Εαυτός, ο Εαυτός είμαι Εγώ”.

Η συνήθεια του πολύ πρωινού καθημερινού διαλογισμού όπου ο Στοχαστής επικεντρώνεται στο σημείο ελέγχου και αρχίζει την καθημερινή του εμπειρία και αποκτά την αντίληψη ότι είναι μόνο ο Παρατηρητής, ο Νοών και ο Δρων.

Μια στενή εξέταση στην διάρκεια της ημέρας ως προς την χρήση και την κατάχρηση της ενέργειας. Κάθε άνθρωπος πρέπει να αντιληφθεί ότι στη χρήση της ενέργειας βρίσκεται η διεύθυνση και η διάνυση της Ατραπού. Παράγει τελικά μια αληθινή εκδήλωση και την κατάδειξη του φωτός του, ώστε οι περιστάσεις ν’ ακτινοβολούνται και οι συμπροσκυνητές να βοηθούνται. Οι σπουδαστές πρέπει να εξοικειωθούν με την “έννοια της ενέργειας” και να μάθουν να θεωρούν τον εαυτό τους σαν ενεργειακή μονάδα που επιδεικνύει ορισμένους τύπους ενέργειας. Σχετικά μ’ αυτό πρέπει να έχετε κατά νου ότι όταν η πνευματική ενέργεια και η υλική ενέργεια (οι δύο αντίθετοι πόλοι) συσχετίζονται, παράγεται ένας τρίτος τύπος ενέργειας και το έργο του τέταρτου ή ανθρώπινου βασιλείου είναι να καταδείξει τον ιδιάζοντα αυτό τύπο.

Μια προσεκτική μελέτη της αναγκαίας μετουσίωσης της αστρικής και συναισθηματικής ενέργειας σε αγάπη, την ενέργεια της αγάπης. Συνεπάγεται τη μεταρσίωση του προσωπικού αισθήματος σε ομαδική αντίληψη ή συνείδηση και όταν εκτελείται επιτυχώς, προκαλεί

με τον καιρό την κατασκευή ενός ανώτερου και λεπτοφυέστερου σώματος, του βουδδικού περιβλήματος. Όταν το περίβλημα αυτό υλοποιηθεί έτσι, σημειώνεται ένα πολύ υψηλό στάδιο προόδου, αλλά τα προγενέστερα στάδια μπορούν να προσεγγισθούν με νοημοσύνη από κάθε ειλικρινή σπουδαστή και δόκιμο.

Μια ανάπτυξη της ικανότητας του νοητικού ελέγχου, έτσι ώστε ο Στοχαστής ν' αδράξει και να κρατήσει σταθερά τις νοητικές διαδικασίες και να μάθει να θεωρεί το νου σαν ερμηνευτή των καταστάσεων συνείδησης, σαν διαβιβαστή της εγδικής πρόθεσης στο φυσικό εγκέφαλο και σαν παράθυρο δια του οποίου το Εγώ, ο πραγματικός Άνθρωπος, κοιτάζει τα απέραντα και (για την πλειονότητα) άγνωστα πεδία γνώσης.

Επαφή μαθητού με Διδάσκαλο: Στο μαθητή επιτρέπεται να έχει επαφή με το νου του Διδασκάλου μόνο όταν η πνευματική του ζωή έχει γίνει συνήθεια γι' αυτόν και όταν μπορεί κατά βούληση να πλημμυρίζει την προσωπικότητά του με ψυχική ενέργεια. Όσοι έχουν περιστασιακές και σπάνιες ψυχικές επαφές (και υπάρχουν πολλοί που έχουν) στο διαλογιστικό τους έργο, δεν είναι τόσο προνομιούχοι. Ο μαθητής που εδραίωσε μια χρήσιμη επαφή με την ψυχή του, από την οποία μπορεί να επωφεληθεί οποιαδήποτε στιγμή διαλέξει, μπορεί να αρχίσει να καταγράφει εντυπώσεις που έρχονται άμεσα σ' αυτόν από το Διδάσκαλο.

Επίδραση φύλου στους φορείς: Το αστρικό σου σώμα βρίσκεται υπό την επιρροή της έκτης Ακτίνας της Αφοσίωσης, απ' όπου και το πρώιμο ενδιαφέρον σου σε πράγματα Ιχθυακά και η ισχυρή Χριστιανική σου τάση. Απ' όπου επίσης η ισχυρή συναισθηματική σου φύση που ωστόσο ελέγχεται καλά, κυρίως επειδή σ' αυτή την ζωή έχεις ένα αρσενικό σώμα.

Επίδραση ενέργειας: Οι σπουδαστές θα κάνουν καλά να έχουν κατά νου ότι η κρούση των ενεργειών πάνω στις μορφές παράγει αποτελέσματα που εξαρτώνται από την ποιότητα των μορφών που δέχονται την εντύπωση.

Επιδεξιότητα: Να απαντάτε όταν διακρίνετε ικανότητα για κατανόηση της απάντησής σας. Κάθε απαντητική λέξη πρέπει να είναι η ακτίνα ενός θεραπευτή. Μια αναβληθείσα απάντηση μπορεί να έρθει με την μορφή συμβουλής. (Μορύα, Αγκνι Γιόγκα)

Επιθυμία: Σε ολόκληρο το ψυχολογικό πρόβλημα της ανθρωπότητας σαν σύνολο υπόκειται η κύρια εκείνη στάση για την ύπαρξη την οποία χαρακτηρίζουμε σαν Επιθυμία. Όλες οι μικρότερες περιπλοκές βασίζονται, υποτάσσονται ή προβάλλουν απ' την βασική αυτή παρόρμηση. Ο Φρόυντ αποκαλεί αυτή την παρόρμηση "σεξ", που είναι ωστόσο ένα άλλο όνομα για την ορμή της έλξης προς το μη-εαυτό..... Το καθετί διέπεται από κάποια μορφή σπουδής για ικανοποίηση και αυτή διακρίνει την αναζήτηση του ανθρώπου σε κάθε στάδιο της ανάπτυξής του – είτε είναι η ενστικτώδης παρόρμηση για αυτοσυντήρηση που μπορεί να ιδωθεί στην αναζήτηση τροφής του αγριού ή στα οικονομικά προβλήματα του σύγχρονου πολιτισμένου ανθρώπου· είτε είναι η παρόρμηση για αναπαραγωγή και ικανοποίηση εκείνης της όρεξης που πραγματώνεται σήμερα στην περιπλοκή της σεξουαλικής ζωής της φυλής· είτε είναι η παρόρμηση να είμαστε δημοφιλείς, αγαπητοί και σεβαστοί· είτε είναι η παρόρμηση για διανοητική απόλαυση και νοητική οικειοποίηση της αλήθειας, ή η βαθιά ριζωμένη επιθυμία για τον παράδεισο και την ανάπαυση που χαρακτηρίζει το Χριστιανό, ή η έφεση για φώτιση που είναι η απαίτηση του μυστικιστή, ή η λαχτάρα για ταύτιση με την πραγματικότητα που είναι η "ευχή" του αποκρυφιστή. Όλα αυτά είναι επιθυμία στη μια ή την άλλη μορφή.

Αν η παρόρμηση για ικανοποίηση της επιθυμίας είναι η βασική παρόρμηση της μορφικής ζωής του ανθρώπου, η παρόρμηση για υπηρεσία είναι μια εξίσου βασική παρόρμηση της ψυχής στον άνθρωπο. Αυτή είναι μια απ' τις σπουδαιότερες δηλώσεις σ' αυτό το τμήμα.

Επιθυμία και Θέληση : Συνεπώς η Σαμπαλική ενέργεια είναι εκείνη που σχετίζεται με τη ζωντανία (δια της συνείδησης και της μορφής) της ανθρωπότητας. Είναι επομένως κίνητρο και όχι ώθηση· είναι αντιληπτός σκοπός και όχι έκφραση επιθυμίας. Η επιθυμία εργάζεται από και δια της υλικής μορφής προς τα πάνω· η θέληση εργάζεται προς τα κάτω στη μορφή, υποτάσσοντας συνειδητά την μορφή στο θείο σκοπό. Η μια είναι επικλητική και η άλλη εφελκυστική. Η επιθυμία όταν είναι μαζική και εστιασμένη, μπορεί να επικαλεσθεί τη θέληση· η θέληση, όταν εφελκύεται, τερματίζει την επιθυμία και γίνεται μια έμμονη, παρωθητική, ελαύνουσα δύναμη που σταθεροποιεί, διευκρινίζει και – μεταξύ άλλων πραγμάτων – τελικά καταστρέφει. Είναι πολύ περισσότερα απ' αυτά, αλλά αυτά είναι ό,τι μπορεί να συλλάβει ο άνθρωπος αυτή την εποχή και αυτό για το οποίο έχει προς το παρόν το μηχανισμό κατανόησης. Αυτή η θέληση – που αφυπνίζεται από την επίκληση – πρέπει να εστιασθεί στο φως της ψυχής και αφιερωμένη στους σκοπούς του φωτός και για το σκοπό της εδραίωσης ορθών ανθρώπινων σχέσεων πρέπει να χρησιμοποιηθεί (με αγάπη) για να καταστρέψει όλα όσα παρεμποδίζουν την ελεύθερη ροή της ανθρώπινης ζωής και αυτό φέρνει θάνατο (πνευματικό και πραγματικό) στην ανθρωπότητα. Αυτή η Θέληση πρέπει να επικληθεί και να εφελκυσθεί.

Επιθυμίες και απάρνηση: Με τι ποικιλία προχωρούν τα σχέδια της ανοικοδόμησης . Ήταν καιρός που λέγαμε " Απαρνηθείτε τα πάντα " . Τώρα προχωρούμε περισσότερο και λέμε : Πάρτε τα πάντα, αλλά μην τα θεωρείτε δικά σας " .

Επιθυμίες και ελευθερία : Ας εξετάσουμε το ακριβές νόημα των λέξεων: ένας γιόγκι είναι απαλλαγμένος, όχι από την πιθανότητα των επιθυμιών αλλά από το βάρος τους. Νιώθει τον εαυτό του ελεύθερο γιατί δεν είναι σκλάβος στην επιθυμία. Πάνω στην ατραπό της καταλληλότητας για το σκοπό ο γιόγκι εγκαταλείπει με διάκριση τις επιθυμίες εν ονόματι του πιο ουσιαστικού. Αυτή η ευκολία για αλλαγή δημιουργεί την ελευθερία του γιόγκι.

Ε.Π.Μ : είναι η σύντμηση του Έλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκι.

Επίκληση και Εφέλκηση : Το να ζητεί κονείς και να λάμβανε με την χρήση της Πνευματικής θελήσεως. Καλείται κάποτε "η επιστήμη της κοινωνικής υπηρεσίας " Ένας τύπος πνευματικού δυναμικού διαλογισμού.

Επίκριση και Ασραμ : Ας το θέσω μ' αυτό τον τρόπο: ο μηδαμινός εγωισμός και οι ανόητες μικρές μαιτιοδοξίες και οι εκνευρισμοί που σας ταραίζουν, οι άστοργες λέξεις που μπορεί να λέτε στους άλλους και η κατακράτηση της αγάπης ή το γεγονός της εσφαλμένης έμφασης στην καθημερινή σας ζωή δε σημειώνονται από εμένα ή από κανένα Διδάσκαλο. Είναι υπόθεση της ψυχής σας· τα αποτελέσματα επηρεάζουν την οικογένεια, τους φίλους ή την κοινότητά σας και δεν είναι υπόθεσή Μας. Όμως αυτά είναι τα πράγματα που παρατηρείτε στους άλλους και επηρεάζουν την κρίση σας, εφελκύνοντας συμπάθεια ή αντιπάθεια, έπαινο ή μομφή, αλλά αναπόφευκτα σας τοποθετούν – σαν άτομα – στη θέση του δικαστή. Εκεί δεν κάθεται κανένας Διδάσκαλος. Όταν ο Χριστός είπε: "Μη κρίνετε, ίνα μη κριθήτε", υπέδειξε μια κατάσταση του νου στην οποία η κατανόηση ελέγχει με τέτοιο τρόπο, ώστε ο ζηλωτής δεν επαινεί πια ούτε μέμφεται· εξαιτίας της γενικής αυτής στάσης στην νοητική του προσέγγιση των ανθρώπων, είναι τότε ελεύθερος να γίνει πλήρες μέλος ενός Άσραμ.

Επιπλέον δυσκολίες μύησης : Σας έχω προειδοποιήσει ότι η μαθητεία γίνεται συνεχώς και δυσκολότερη. Αυτό οφείλεται στην αυξανόμενη ευαισθησία προς τις εσωτερικές αξίες και αλήθειες που εκδηλώνει ο σύγχρονος μαθητής. Μπορεί και πράγματι αντιλαμβάνεται εκείνο που αποτελούσε στόχο τής μύησης σε προηγούμενους αιώνες και αντιλαμβάνεται αυτά τα πράγματα κανονικά και σαν εδραιωμένο γεγονός μιας αναπτυσσόμενης επίγνωσης.

Επιρροές ζωδίων : οι ζωδιακές, οι συστημικές, καθώς και οι πλανητικές ενέργειες λειτουργούν είτε σαν ανασταλτικές, είτε σαν διεγερτικές δυνάμεις, ανάλογα με τον τύπο του φορέα που πάνω του επιδρούν.

Επιρροή ακτίνας : Κάθε ακτίνα εργάζεται πρώτιστα μέσω ενός κέντρου και μέσω των υπόλοιπων έξι με μια ειδική σειρά. Η ακτίνα προδιαθέτει τον άνθρωπο σε ορισμένες δυνάμεις και αδυναμίες και συνιστά την αρχή του περιορισμού του, ενώ τον προικίζει με ικανότητα. Διέπει την μέθοδο των σχέσεων του με άλλους ανθρώπινους τύπους και ευθύνεται για τις αντιδράσεις του στην μορφή με άλλες μορφές.

Επιστήμονας: όταν χρησιμοποιώ την λέξη “επιστήμονας”, αναφέρομαι σε όλους εκείνους που εργάζονται στις κοινωνικές επιστήμες και τις οικονομικές επιστήμες καθώς και στο μεγάλο όμιλο των χημικών, βιολόγων, φυσικών κ.λ.π., που συνήθως καλύπτει αυτός ο όρος. Η οργανωτική, προσδιοριστική δύναμη του νοητικού πεδίου μεταφέρεται σε όλες τις φάσεις της ανθρώπινης ζωής από τους επιστήμονες των πολλών σχολών σκέψης· από τη διαλογιστική και δημιουργική αυτή σκέψη που τόσο θαυμαστά εκδηλώνουν όλοι τους, θα έρθει η δομή του νέου πολιτισμού.

Επιστήμη και Ψυχή: Όμως από το πεδίο της επιστήμης θα έλθει η πιο μεγάλη βοήθεια. Το γεγονός της ψυχής θα αποδειχθεί τελικά μέσω της μελέτης του φωτός και της ακτινοβολίας και μέσω μιας επερχόμενης εξέλιξης στα σωματίδια του φωτός. Μέσω της επικείμενης αυτής ανάπτυξης θα βρεθούμε να βλέπουμε περισσότερο και να εισδύουμε βαθύτερα σ’ ό,τι βλέπουμε σήμερα.

Επιστημονική σκέψη: Ο στοχασμός, ο διαλογισμός και ο οραματισμός θα δώσουν τη θέση τους στην επιστημονική σκέψη (που είναι ουσιαστικά διαλογισμός) και στην αναγκαία δραστηριότητα του φυσικού πεδίου.

Επιτάχυνση: Όταν αντιλαμβάνεται κανείς ένα κύμα επιτάχυνσης πρέπει να κατορθώσει να ρίξει μέσα του όσο το δυνατόν περισσότερους σπόρους.

Επιτυχία Κυρίων Σκοτεινής Όψης : Οι Κύριοι της Σκοτεινής Όψης ή οι εγγενείς δυνάμεις της ύλης γνώρισαν για ένα διάστημα την επιτυχία και μόνο ο πέμπτος γύρος της αλύσου μας θα δει την ολοκληρωτική τους ήττα. Η Αφροδιτιανή διάταξη είχε επίσης το πεδίο μάχης της, αλλά ο πλανητικός Λόγος της διάταξης αυτής επικράτησε των ανταγωνιστικών δυνάμεων, θριάμβευσε επί των υλικών μορφών και ήταν επομένως σε θέση—όταν έφτασε η κατάλληλη στιγμή—να εφαρμόσει την αναγκαία διέγερση ή έναν αυξημένο πύρινο κραδασμό στη Γήινη διάταξή μας.

Επιτυχίες αλλαγές: Θα ήθελα να τονίσω εδώ ότι οι αλλαγές αυτές αποτελούν αιτία βαθιάς χαράς για την Ιεραρχία και τις Μεγάλες Ζωές στην Αίθουσα Συμβουλίου της Σαμπάλλα, γιατί υποδεικνύουν την ισχύ και τη δυναμικότητα της επιτυχίας του Σανάτ Κουμάρα και την απίστευτη πρόοδο που έγινε σαν συνέπεια στη συνείδηση της ανθρωπότητας· θα οδηγήσει επίσης σε μελλοντικές παράλληλες αποφάσεις στις ανθρώπινες υποθέσεις στο φυσικό πεδίο· αυτή η βαθιά πνευματική και μυστηριώδης επιτυχία (μυστηριώδης γιατί ο ανθρώπινος νους δε γνωρίζει τίποτε γι’ αυτή) ήταν επίσης ο λόγος για τη βίαιη απόπειρα των Δυνάμεων του Κακού να αποκτήσουν τον έλεγχο και την επακόλουθη αποτυχία τους.

Επίφυση και τρίτος οφθαλμός : ο στόχος της εξέλιξης να αναπτυχθεί η εσώτερη όραση, ο οφθαλμός του Ταύρου. Τα όργανα της εσώτερης όρασης :

Το εξωτερικό όργανο.....επίφυσηφυσικό

Το εσωτερικό όργανο.....ο τρίτος οφθαλμόςαιθερικό

Οι σπουδαστές πρέπει να διακρίνουν προσεκτικά ανάμεσα στο τρίτο μάτι και τη επίφυση . Ο τρίτος οφθαλμός είναι νεκρός και δε λειτουργεί πια . Έχει απομείνει μια μαρτυρία της ύπαρξης του στην επίφυση. Η επίφυση είναι μια μικρή σαν μπιζέλι , μάζα γκρίζας νευρικής ύλης προσκολλημένης στο πίσω μέρος της τρίτης κοιλίας του εγκεφάλου . Η υπόφυση είναι για την επίφυση ότι το μάνας για το βούδι ή ο νους για τη σοφία. Ο τρίτος οφθαλμός υφίσταται σε αιθερική ύλη : α) έμπροσθεν της κεφαλής β) στο ίδιο επίπεδο με τα μάτια . Είναι ένα ενεργειακό κέντρο που σχηματίζεται από ένα τρίγωνο δύναμης : α) την υπόφυση β) την επίφυση γ) το κέντρο αλτα μάγιου. Ο ανοιχτός ή τρίτος οφθαλμός δε μεταδίδει άμεση ψυχόραση αλλά είναι το όργανο δια του οποίου αποκτάτε άμεση και βέβαιη γνώση α) ο μνημένος κατευθύνει τον οφθαλμό προς την ουσία των πραγμάτων β) ο τρίτος οφθαλμός πρέπει να αποκτηθεί από τον ασκητή προτού γίνει μύστης. Οι σπουδαστές του αποκρυφισμού οφείλουν να ξέρουν ότι ο τρίτος οφθαλμός συνδέεται άρρηκτα με το κάρμα . Είναι ο καθρέπτης της ψυχής . Στο πνευματικό αναγεννημένο άνθρωπο ο τρίτος οφθαλμός είναι ενεργός.

Επτά Κουμάρα : συνδέονται με την πλανητική μας εξέλιξη εκ των οποίων οι τέσσερις είναι εξωτερικοί · οι τέσσερις εξωτερικοί διαθέτουν φορείς σε αιθερική ύλη . Οι τρεις Κουμάρα είναι εσωτερικοί και οι φορείς τους είναι σε ακόμη λεπτοφυέστερη ύλη. Έτσι η ομιλία είναι ο Λόγος της σκέψεως, από τον οποίο και προφανώς μεταφράστηκε με το «ρήμα» και «λόγο» κατά την μεταφυσική τους σημασία. (βλέπε Ιωαν. 1: 1 - 3).

Επτά Ουράνιοι Άνθρωποι : Στο σύνολο τους απαρτίζουν το Σώμα του Μεγάλου ανθρώπου των Ουρανών , του Λόγου(Ηλιακού) . Είναι οι γεννημένοι από το Νου Υιοί του Βράχμα , της τρίτης Λογοικής όψης. Εκπορεύεται από μια πηγή (έξω από το ηλιακό σύστημα), την Ενάδα του, διαθέτει ένα ημιμόνιμο σώμα επί των Εναδικών επιπέδων τού Ηλιακού συστήματος, αλλά εκδηλώνεται δια των τριών κατώτερων περιβλημάτων των ατμικών, βουδδικών και μανασικών επιπέδων μας. Άλλες ονομασίες για αυτά τα όντα είναι : Επτά Πλανητικοί Λόγοι ή Πνεύματα, Πρατζαπάτι, Επτά Κύριοι Ακτινών, Ντυάν Τσόχαν, Επτά Πνεύματα ενώπιων του Θρόνου, Επτά Αρχάγγελοι , Επτά Λόγοι, Επτά Οικοδόμοι , οι Θείοι Μανασαπούτρα (ΜΔ) .

Επτά Ακτίνες : είναι η πρώτη διαφοροποίηση της θειας Τριαδικότητας Πνεύμα- Συνείδηση-Μορφή....Θα μπορούσαμε λοιπόν να χρησιμοποιήσουμε – χάρη σαφήνειας – τους όρους Ζωή-Ποιότητα-Εμφάνιση εναλλακτικά της πιο συνήθους τριπλότητας Πνεύματος-Ψυχής-Σώματος ή Ζωής-Συνείδησης-Μορφής.... Οι επτά ακτίνες είναι συνεπώς ενσωματώσεις των επτά τύπων δύναμης που μας καταδεικνύουν τις επτά ποιότητες της Θεότητας. Οι επτά αυτές ποιότητες έχουν συνεπώς ένα επταπλό αποτέλεσμα στην ύλη και τις μορφές που βρίσκονται σ' όλα τα μέρη του σύμπαντος και έχουν επίσης μια επταπλή συσχέτιση μεταξύ τους..... να θυμάστε ότι όλα τα πεδία που απ' τη μικρή μας σκοπιά θεωρούμε σαν άμορφα, δεν είναι πραγματικά έτσι. Τα επτά πεδία μας δεν είναι παρά τα επτά υποπεδία του κοσμικού φυσικού πεδίου....Οι επτά ακτίνες είναι το ολικό άθροισμα της Θειας συνειδήσεως του Παγκόσμιου Νου.

Επτά ακτίνες (2) : Οι επτά ακτίνες, όπως δηλώθηκε συχνά, χρωματίζουν ή εξειδικεύουν τα θεία ένστικτα και δυναμικότητες, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Οι ίδιες καθορίζονται και ελέγχονται απ' αυτές τις δυναμικότητες. Δεν πρέπει ποτέ να λησμονείται ότι οι ακτίνες είναι οι επτά κύριες εκφράσεις της θείας ποιότητας καθώς περιορίζει (και πράγματι περιορίζει) τους σκοπούς της Θεότητας. Ο ίδιος ο Θεός σμιλεύει σύμφωνα μ' ένα πρότυπο που Του τέθηκε από ένα ακόμη πιο μακρινό όραμα. Αυτός ο σκοπός ή καθορισμένη θέληση ρυθμίζεται απ' την ενστικτώδη Του ποιότητα ή ψυχή, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που ο ζωικός σκοπός ενός ανθρώπινου όντος περιορίζεται και ρυθμίζεται από τον ψυχολογικό εξοπλισμό με τον οποίο εισέρχεται στην εκδήλωση.

Επτά συστημικοί νόμοι : που διέπουν την εκδήλωση του Ηλιακού μας Λόγου:

- α. Ο Νόμος του Κραδασμού.
- β. Ο Νόμος της Συνοχής.
- γ. Ο Νόμος της Διάσπασης.
- δ. Ο Νόμος του Μαγνητικού Ελέγχου.
- ε. Ο Νόμος της Παγίωσης.
- ζ. Ο Νόμος της Αγάπης.
- η. Ο Νόμος της Θυσίας και του Θανάτου.

Επτά όμιλοι εργατών και ακτίνες τους : έχουν συνεπώς οργανωθεί ως εξής:

1. Τμήμα της πολιτικής..... Πρώτη, έκτη και έβδομη ακτίνα.
2. Τμήμα της θρησκείας..... Δεύτερη και τέταρτη ακτίνα.
3. Τμήμα της εκπαίδευσης..... Τρίτη και πέμπτη ακτίνα.

Επωαστική συνείδηση: Αναρωτιέμαι αν οι σπουδαστές έχουν καθόλου ιδέα ότι τα ιδεώδη που επιδιώκω να φέρω στην προσοχή τους θα μπορούσαν να φωτίσουν τη ζωή τους αν τα έπαιρναν στην “επωαστική συνείδησή” τους ακόμη και για διάστημα ενός μήνα. Αυτή η όψη της συνείδησης είναι η αντιστοιχία στο ψυχικό σώμα της μητρικής όψης καθώς επωάζει, περιφρουρεί και τελικά γεννά τη Χριστική όψη. Οι ζωές αλλάζουν πρωτίστως με το στοχασμό· οι ποιότητες αναπτύσσονται με την κατευθυνόμενη συνειδητή σκέψη· τα χαρακτηριστικά ανελλίσσονται με την επωαστική εξέταση. Σ' όλα αυτά επισύρω την προσοχή σας.

Εργασία ως όμιλος : Μπορείτε κατ' αρχήν ν' αρχίσετε να εργάζεσθε όπως εργάζεται ένα Άσραμ, χρησιμοποιώντας την δύναμη της σκέψης, προκαλώντας πιέσεις, κατευθύνοντας ρεύματα σκέψης σε καθορισμένες γραμμές μέσα στον κόσμο, δημιουργώντας σκεπτομορφές που θ' αποκαταστήσουν σαφή επαφή με άλλες διάνοιες και θα επιφέρουν συγκεκριμένες αλλαγές στην συνείδηση της ανθρωπότητας.

Σας είπα αλλού ότι “ένα Άσραμ είναι μια εκπορευτική πηγή ιεραρχικής εντύπωσης στον κόσμο. Οι ‘παρωθητικές του ενέργειες’ και οι προτρεπτικές του δυνάμεις κατευθύνονται στη διεύρυνση της ανθρώπινης συνείδησης μέσα από τις μαγνητικές ζωές των μελών του ομίλου καθώς εκτελούν τα καθήκοντα, τις υποχρεώσεις και τις ευθύνες τους στον εξωτερικό κόσμο· υποβοηθείται ακόμη απ' τη σταθερή κραδασμική δραστηριότητα των μελών του Άσραμ που δε βρίσκονται σε φυσική ενσάρκωση και απ' την ενωμένη διαυγή σκέψη και την πεπεισμένη επίγνωση ολόκληρου του Άσραμ”χρειάζεστε έναν αναπροσανατολισμό και μια μεγάλη ελάττωση της ενασχόλησης με το Άσραμ, το Διδάσκαλό του, το προσωπικό του και την ζωή του ; Αν το κάνετε αυτό και έτσι απελευθερωθείτε νοητικά, μπορείτε και θα προχωρήσετε σε πληρέστερη ζωή υπηρεσίας, με τα μάτια σας στην ανθρώπινη ανάγκη και

όχι στους συμμαθητές σας, τις δραστηριότητές τους, τα σχέδια μου και τον τωρινό σκοπό της προετοιμασίας σας για μύηση.

Εργασία για εμφάνιση του Χριστού: Σαν μαθητές η θέση σας βρίσκεται στις ανώτερες τάξεις του Νέου Ομίλου Υπηρετών και η ευθύνη σας σαν ομάδα είναι να βοηθήσετε κάποια φάση του έργου που πρέπει να γίνει, το οποίο αποτελεί αποκλειστικά σχέδιο της Ιεραρχίας σαν σύνολο. Σας ζητώ να κατευθύνετε τις προσπάθειές σας στο έργο της προπαρασκευής για την επανεμφάνιση του Χριστού, να προωθήσετε με όλους τους δυνατούς τρόπους τη διανομή τόσο του ομώνυμου φυλλαδίου όσο και του βιβλίου που ασχολείται με την επανεμφάνισή Του. Ο κόσμος πρέπει να πλημμυρίσει από πληροφορίες και μέσα από την ελπίδα και την προσμονή που έτσι θα δημιουργηθούν, να μπορέσει να προχωρήσει σε μεγαλύτερο φως, καλύτερες ανθρώπινες σχέσεις και μια νεότερη ευτυχία. Τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων σας πάνω σ' αυτή τη γραμμή θα ενισχύσουν τη χρησιμότητα των δράσεων υπηρεσίας της Σχολής Αρκέην και θα επαυξήσουν τις τάξεις εκείνων που εργάζονται σε νοητικά επίπεδα στα Τρίγωνα και για ορθές ανθρώπινες σχέσεις μέσω του έργου της Καλής Θέλησης.

Έργο του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου: Ο όμιλος αυτός είναι, αν μπορώ να το εκφράσω έτσι, μια προσπάθεια για την εξωτερίκευση της ομαδικής προσωπικότητας των μαθητών που συνδέονται με την Ιεραρχία. Αν τη συλλογισθούμε, η λειτουργία και η σχέση θα γίνουν φανερές.

Ερεθισμός : οι εκπορεύσεις του ερεθισμού όχι μόνο αρνούνται τη είσοδο στις σκέψεις που Εμείς στέλνουμε, μα ούτε ένα άγγιγμα δεν αισθάνεται ο σκαντζόχοιρος. (Μορούα)

Ερμηνεία Υπηρεσίας : ... ερμηνεύεται συνήθως σαν κάτι εξαιρετικά επιθυμητό και σπάνια γίνεται αντιληπτό πόσο πολύ δύσκολη είναι ουσιαστικά. Συνεπάγεται μεγάλη θυσία χρόνου και συμφέροντος και προσωπικών ιδεών, απαιτεί εξαιρετικά σκληρή δουλειά, επειδή συνεπάγεται εσκεμμένη προσπάθεια, συνειδητή σοφία και την ικανότητα να εργαζόμαστε χωρίς προσκόλληση. Αυτές τις ποιότητες δεν είναι εύκολο να τις επιτύχει ο μέσος ζηλωτής και όμως σήμερα η τάση για υπηρεσία είναι μια στάση που ισχύει για μια τεράστια πλειονότητα ανθρώπων στον κόσμο. Τέτοια υπήρξε η επιτυχία της εξελικτικής διαδικασίας.

Ερωτήσεις και αφηρημένος νους : Οι μαθητές πρέπει να έχουν πάντα υπόψη ότι αναπτύσσονται όταν απαντούν στις δικές τους ερωτήσεις· το έργο του Διδασκάλου δεν είναι ν' απαντά σε ερωτήσεις στις οποίες, αν δοθεί λίγος χρόνος ή σκέψη, θα μπορούσε ν' απαντήσει ο ίδιος ο μαθητής, αλλά να προτείνει ή να ρίχνει στο νου του μαθητή τον τύπο της ερώτησης που δικαιολογεί τη σκέψη του και έπειτα να διεγείρει τον αφηρημένο νου του, έτσι ώστε να μπορεί να βρίσκει επιτυχώς την απάντηση.

Ερωτήσεις : Αθλοθετείστε στα σχολεία ένα βραβείο για εκείνο που θα υποβάλλει τις περισσότερες ερωτήσεις. Μέχρι τώρα υπήρχαν βραβεία για τις απαντήσεις, τώρα θα πρέπει να είναι για τις ερωτήσεις .

Εστίαση, προσοχή και Ένταση : Ποια είναι η καθημερινή σου εστίαση καθώς παρατηρείς τον εαυτό σου κάθε μέρα της ζωής; Πού εντοπίζεται άραγε η προσοχή σου κάθε μέρα, λαμβάνοντας υπόψη ότι η εστίαση του μαθητή βρίσκεται συχνά σε ένα μέρος ενώ η προσοχή του σε κάποιο άλλο; Γνωρίζεις τι άραγε εννοώ όταν το λέω αυτό;αληθινή σημασία της έντασης. Για σένα θα έπρεπε να σημαίνει (μιλώντας με ένα συμβολισμό που όφειλες να καταλαβαίνεις) εκείνη τη στιγμή της έντονης ευαισθησίας που εμφανίζεται μόλις η ένδον ζωή προσεγγίσει το σημείο του “ ξεσπάσματος ” στο φως. Είναι εκείνη η στιγμή της άγρυπνης αναμένουσας συνειδητής κατεύθυνσης που χαρακτηρίζει το δρομέα

τών Ολυμπιακών αγώνων καθώς στέκει σταθερά για την υπέρτατη προσπάθεια και δοκιμασία.

Εστίαση σε φυσικό : Όταν το φυσικό σώμα γίνεται από λάθος αντικείμενο προσοχής, αυτό υποδεικνύει οπισθοδρόμηση και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η μεγάλη προσοχή στις φυσικές πειθαρχίες, στη φυτοφαγία, στη διαίτα και τη νηστεία και στους τωρινούς τρόπους της (λεγόμενης) νοητικής και θείας θεραπευτικής είναι ανεπιθύμητη και όχι σύμφωνη με το καταρτισμένο σχέδιο. Συνεπώς η ακατάλληλη προσοχή και η υπερβολική έμφαση στο φυσικό σώμα είναι αντιδραστική και μοιάζει με τη λατρεία του χρυσού μόσχου απ' τα τέκνα του Ισραήλ· είναι η επιστροφή σ' ό,τι άλλοτε είχε σπουδαιότητα, αλλά σήμερα πρέπει να περάσει σε μικρότερη θέση και κάτω απ' το κατώφλι της συνείδησης.

Εστίαση: Όπου εστιάζεται η συνείδηση, εκεί είναι το σημείο της κύριας έμφασης και σημασίας και αυτό αληθεύει για τον άνθρωπο ατομικά και για την ανθρωπότητα σαν σύνολο. Η σημασία των τωρινών συμβάντων ερμηνεύεται (και αναγκαστικά έτσι) με όρους ανθρωπίνης επίγνωσης και ανταποκριτικότητας.

Εσωτερισμός : Ο εσωτερισμός σε καμιά περίπτωση δεν έχει μυστικιστική και αόριστη φύση. Είναι μια επιστήμη – ουσιαστικά η επιστήμη της ψυχής όλων των πραγμάτων – και έχει τη δική της ορολογία, τα πειράματα, τα πορίσματα και τους νόμους. Όταν λέω “ψυχή”, αναφέρομαι στην εμπυχώνουσα συνείδηση που βρίσκεται σ' ολόκληρη τη φύση και σ' εκείνα τα επίπεδα που βρίσκονται έξω απ' την περιοχή που ονομάζουμε συνήθως φύση. Οι σπουδαστές τείνουν να λησμονούν ότι κάθε επίπεδο επίγνωσης, απ' το ψηλότερο ως το χαμηλότερο, είναι μια όψη του κοσμικού φυσικού πεδίου και συνεπώς έχει (απ' τη σκοπιά της εξελικτικής διαδικασίας) υλική φύση και (απ' τη σκοπιά ή την άποψη ορισμένων θείων Παρατηρητών) είναι σαφώς απτό και σχηματισμένο από δημιουργική ουσία. Ο εσωτεριστής ασχολείται συνεχώς με την ουσία· ασχολείται μ' αυτή τη ζωντανή, παλλόμενη ουσία απ' την οποία έγιναν οι κόσμοι και η οποία – καθώς έχει κληρονομηθεί από ένα προηγούμενο ηλιακό σύστημα – είναι χρωματισμένη από περασμένα γεγονότα και (όπως ειπώθηκε) είναι “ήδη διαποτισμένη με κάρμα”.

Εσωτερισμός και Διδάσκαλοι : οι Σχολές των Μυστηρίων θα έρθουν σε ύπαρξη και εφαρμογή, αλλά αυτό θα είναι προσωρινά μια δευτερεύουσα δραστηριότητα· η πλήρης έκφραση της ασραμικής ενέργειας θα κατευθύνεται στις πρακτικές παγκόσμιες υποθέσεις και στην εκπαίδευση του κοινού και όχι στα αρχικά στάδια σε εσωτερικά θέματα. Σε τελική ανάλυση για τους Διδασκάλους και τους μαθητές τους δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως ο εσωτερισμός, εκτός όσον αφορά τη Σαμπάλλα. Υπάρχει μόνο ένα σαφές και σχεδιασμένο έργο με την συνείδηση όλων των μορφών και – όπου εμπλέκεται η ανθρωπότητα – αυτό θεωρείται μια διαδικασία εκπαίδευσης που οδηγεί σε μια επέκταση της αντίληψης και στη μετατροπή της αποκτηθείσας ακαδημαϊκής γνώσης σε μια επισκιάζουσα και ρυθμιστική σοφία. Η εκτέλεση των ανθρωπίνων υποθέσεων για να επέλθει αυτή η ανέλιξη στη συνείδηση βρίσκεται στα χέρια των μαθητών που οι ίδιοι υφίστανται την διαδικασία και δε βρίσκεται στα χέρια των Διδασκάλων

Εσωτεριστές και υπηρεσία: να σας υπενθυμίσω ότι η υπηρεσία είναι μια επιστημονική διαδικασία που εγκαλεί όλες τις ψυχικές δυνάμεις σε πλήρη έκφραση στο φυσικό πεδίο. Η υπηρεσία είναι εκείνη που προκαλεί μια θεία εκδήλωση ή ό,τι ονομάζετε θεία ενσάρκωση. Αν ένας άνθρωπος υπηρετεί αληθινά, θα ανασύρει κατ' ανάγκη όλα τα εφόδια της πνευματικής ισχύος και του φωτός και όλη τη σοφία και την κατευθυντήρια δύναμη της ψυχής του, γιατί το έργο που πρέπει να γίνει είναι πάντα πολύ μεγάλο για την προσωπικότητα. Μερικοί

από τους μεγαλύτερους υπηρέτες του κόσμου είναι άνδρες και γυναίκες που βρίσκονται πολύ κοντά στην πνευματική Ιεραρχία και εργάζονται υπό την καθοδήγηση, την έμπνευση και την εντύπωσή της, αλλά δε γνωρίζουν τίποτε για τον αποκαλούμενο εσωτερισμό, δεν αναγνωρίζουν την Ιεραρχία και (στην εγκεφαλική τους συνείδηση) είναι ανίκανοι για το Προσωπικό της, τους Διδασκάλους της Σοφίας. Μια από τις τραγωδίες του εσωτερικού κόσμου σήμερα είναι ο τεράστιος όγκος γεγονότων που βρίσκεται στην κατοχή των σπουδαστών του εσωτερισμού και η συσσώρευση γνώσης ως προς την Ιεραρχία και το Προσωπικό της. Στις διάνοιες των μαθητών αυτή η γνώση και η έφεση εξαλείφουν την ανάγκη των συνανθρώπων τους. Αυτό συνιστά ένα απ' τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ιεραρχία.

Εσωτεριστές σπουδαστές, σκοπός τους : "Η κατασκευή της ανταγκάρανα μεταξύ του ανώτερου και του κατώτερου μάνας από το θείο Αγκνισβάττα, τον ηλιακό άγγελο, που λειτουργεί μέσω του εγωικού λωτού, είναι το έργο που πρέπει να προωθηθεί στη διάρκεια του ενατενιστικού σταδίου του διαλογισμού". Αυτή τη δήλωση είναι σχετικά απλό να τη συλλάβει διανοητικά ο μέσος σπουδαστής του αποκρυφισμού, αλλά είναι εντελώς άνευ νοήματος για τον άνθρωπο του κόσμου. Ο Νόμος της Άπωσης είναι εξίσου δύσκολο να κατανοηθεί απ' το μαθητή καθώς εισέρχεται στην Ατραπό. Πρέπει να μάθει ν' αναγνωρίζει την επιρροή του· κατόπιν πρέπει να μάθει να κάνει τρία πράγματα:

1. Δια της υπηρεσίας να αποκεντρώνεται σταθερά και έτσι να αρχίσει αποκρυφιστικά να "απωθεί" την προσωπικότητα. Πρέπει να φροντίσει ώστε το κίνητρό του να είναι αγάπη για όλα τα όντα και όχι επιθυμία για την δική του αποδέσμευση.
2. Δια της κατανόησης των ζευγών των αντιθέτων ν' αρχίσει εσωτερικά να "απομονώνει" την "ευγενή μεσαία ατραπό" για την οποία μίλησε ο Βούδδας.
3. Δια της κατανόησης των λόγων του Χριστού που προτρέπει τους ανθρώπους "λαμψάτω το φως υμών", ν' αρχίσει να κατασκευάζει την "ατραπό του φωτός" που οδηγεί στο κέντρο της ζωής και τον οδηγεί απ' το σκοτάδι στο φως, απ' το απατηλό στο πραγματικό και απ' το θάνατο στην αθανασία. Είναι η αληθινή ατραπός της ανταγκάρανα την οποία ο μαθητής υφαίνει από τον εαυτό του (μιλώντας συμβολικά), όπως ακριβώς η αράχνη υφαίνει τον ιστό της.

Η υπηρεσία, η κατανόηση της Οδού και η δόμηση της αληθινής γραμμής διαφυγής – αυτό είναι το έργο που πρέπει να προωθηθεί πάνω στην Ατραπό της Μαθητείας. Αυτός είναι ο αντικειμενικός σκοπός που τίθεται ενώπιον όλων των σπουδαστών των εσωτερικών επιστημών αυτή την εποχή.

Εσωτερική φιλοσοφία: Το κεντρικό δόγμα της Εσωτερικής φιλοσοφίας δεν αποδέχεται κανένα προνόμιο ή ειδικό δώρο για τον άνθρωπο εκτός από εκείνα που κέρδισε το Εγώ του μάσα από προσωπική προσπάθεια και αξία κατά την διάρκεια μιας μακράς σειράς μετεμψυχώσεων και επανενσαρκώσεων. (ΜΔ Ι, 45)

Εσωτερισμού Αλφάβητο: Οι πολύ συνηθισμένες διατυπώσεις της στοργικής ζωής και της καθημερινής ενστικτώδους αυτοθυσίας πάσχουν επειδή είναι τόσο ζωτικά οικείες και όμως – αν μόνο μπορούσαμε να το αντιληφθούμε – βρίσκονται απλώς στις εξωτερικές παρυφές των βαθύτερων παγκόσμιων αληθειών. Είναι το αλφάβητο του εσωτερισμού και μέσω αυτών και μόνο μέσω αυτών θα φτάσουμε στις λέξεις και τις προτάσεις που είναι με τη σειρά τους το ουσιαστικό κλειδί της ύψιστης γνώσης.

Εσώτερος γύρος : έχει πολλές έννοιες, μερικές είναι αδύνατο να δοθούν, αλλά δυο πράγματα μπορούν να ειπωθούν. Ότι αφορά το αποτέλεσμα της τριγωνικής εξισορρόπησης

των δυνάμεων προς το τέλος του κύκλου, οπότε η ενεχόμενη δύναμη ή ενέργεια κυκλοφορεί ανεμπόδιστα, έστω και βραδέως ανάμεσα :

Σε δυο αστερισμούς του ηλιακού συστήματος

στις πλανητικές διατάξεις

σε τρεις σφαίρες διάταξης.

Πρέπει να θυμάστε ότι και τα τρία αλληλεξαρτώνται . Έτσι η δύναμη αρχίζει να ρέει όταν καλυφτούν τα δυο τρίτα κάθε κύκλου. Αφορά τις μείζονες μήσεις και αποτελεί αντιστοιχία στα ανώτερα πεδία του αποκρυφιστικού σύντομου δρόμου προς τη σοφία και τη γνώση , τον οποίον ονομάζουμε ατραπό της μήσης..... ..Ο εσώτερος γύρος που μεταφέρει μαζί του απέραντη ευκαιρία για όσους μπορέσουν να υπερικήσουν τα προβλήματά του και να αντισταθούν στους πειρασμούς του. Ο εσώτερος αυτός γύρος ασκεί ιδιαίτερη έλξη σε μονάδες ορισμένων ακτίνων και έχει τους δικούς του ειδικούς κινδύνους. Ο εσώτερος γύρος είναι ο γύρος που ακολουθείται απ' όσους διήλθαν το ανθρώπινο στάδιο και ανέπτυξαν συνειδητά την ικανότητα της αιθερικής διαβίωσης και μπορούν ν' ακολουθήσουν τους αιθερικούς κύκλους, λειτουργώντας συνειδητά στα τρία ανώτερα αιθερικά πεδία όλων των τμημάτων του συστήματος. Έθραυσαν – για ορισμένους αποκρυφιστικούς και ειδικούς σκοπούς – τη σύνδεση ανάμεσα στο τρίτο αιθερικό και τα τέσσερα κατώτερα υποπεδία του φυσικού πεδίου. Ο γύρος αυτός ακολουθείται μόνο από ένα προετοιμασμένο ποσοστό της ανθρωπότητας και συνδέεται στενά με μια ομάδα που περνά με ευκολία και αναπτύσσεται με ίση ευκολία στους τρεις πλανήτες που σχηματίζουν τρίγωνο με την γη, δηλαδή τον Άρη, τον Ερμή και την Γη. Οι τρεις αυτοί πλανήτες – σε σχέση με τον εσώτερο αυτό γύρο – θεωρούνται ότι υφίστανται μόνο σε αιθερική ύλη και (σε σχέση με έναν από τους Ουράνιους Ανθρώπους) έχουν ανάλογη θέση με το αιθερικό τρίγωνο που απαντάται στο ανθρώπινο αιθερικό σώμα.

Ευαισθησία: Τι ακριβώς είναι αυτή; Δε σημαίνει απλά ότι είστε μια “ευαίσθητη ψυχή” – που συνήθως υπονοεί ότι είστε λεπτεπίλεπτος, εγωκεντρικός και πάντα σε άμυνα! Αναφέρομαι μάλλον στην ικανότητα με την οποία μπορείτε να διευρύνετε τη συνείδησή σας ώστε να αποκτήσετε επίγνωση διαρκώς ευρύτερων εκτάσεων επαφής. Αναφέρομαι στην ικανότητα να είστε αφυπνισμένοι, άγρυπνοι, πρόθυμοι ν' αναγνωρίζετε συνάψεις, γρήγοροι στην αντίδραση προς την ανάγκη, νοητικά, συναισθηματικά και φυσικά προσεκτικοί στη ζωή και ν' αναπτύσσετε γοργά τη δύναμη να παρατηρείτε ταυτόχρονα και στα τρία πεδία των τριών κόσμων. Η ευαισθησία που επιθυμώ να δω ν' αναπτύσσεται είναι η ταχύτητα στην ψυχική επαφή, η εντυπωτικότητα στη “φωνή του Δασκάλου”, η ζωντάνια στην κρούση των νέων ιδεών και στην λεπτότητα της εννοιακής ανταπόκρισης.....

να μετουσιώνετε την ηλιοπλεγματική δραστηριότητα μετατρέποντάς την σε καρδιακή δραστηριότητα και υπηρεσία των συνανθρώπων σας.

Ευγνωμοσύνη: οι Διδάσκαλοι της Σοφίας, δίνουμε πολλή έμφαση στην ευγνωμοσύνη. Η τελευταία – μαζί με την υπηρεσία – έχει βαθιά επιστημονική φύση και σχετίζεται στενά με το Νόμο του Κάρμα. Η ευγνωμοσύνη είναι κάτι που χρειάζεται να μάθεις.....η Ιεραρχία δεν είναι ποτέ αγνώμων, γιατί η ευγνωμοσύνη είναι το σημάδι της φωτισμένης ψυχής και ένας βασικός απελευθερωτικός παράγοντας από αποκρυφιστική και επιστημονική σκοπιά.

Ευθανασία : Μερικοί σπουδαστές ενδιαφέρονται για την οργανωμένη προσπάθεια νομιμοποίησης της ευθανασίας και διερωτώνται αν πρέπει να δοθεί η δύναμη ζωής και θανάτου στα χέρια του γιατρού.

Ταυτόχρονα έχουν επίγνωση ότι εμπλέκεται επίσης ο ανθρωπιστικός παράγοντας στις περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατό να δοθεί καμιά ανακούφιση στον παρατεινόμενο πόνο. Σ' αυτούς θα έλεγα :

Το πρόβλημα που συνεπάγεται η εξέταση της προτεινόμενης πρακτικής της ευθανασίας δε θα υπάρχει όταν επιτευχθεί η συνέχεια της συνείδησης (η οποία καταργεί το θάνατο). Αυτό σημαίνει ότι θα έλθει ο καιρός στη φυλετική ανάπτυξη οπότε η ψυχή θα γνωρίζει ότι το τέρμα της φυσικής της ζωής έχει φτάσει και με πλήρη συνείδηση θα ετοιμάζεται ν' αποσυρθεί απ' τη μορφή. Θα γνωρίζει ότι δεν απαιτείται πια η υπηρεσία της μορφής και ότι πρέπει ν' απορριφθεί. Θα γνωρίζει ότι η αίσθηση της επίγνωσης της που είναι εστιασμένη στη νοητική φύση, είναι αρκετά ισχυρή και αρκετά ζωτική για να την μεταφέρει απ' τη διαδικασία και το επεισόδιο της αφαίρεσης. Όταν αναπτυχθεί στον άνθρωπο αυτή η συνείδηση και η διαδικασία αναγνωρισθεί απ' το ιατρικό επάγγελμα και τους επιστήμονες σπουδαστές του ανθρώπινου μηχανισμού, τότε η όλη στάση απέναντι στο θάνατο και των διαδικασιών του που συνεπάγονται πόνο και οδύνη θα μεταβληθεί υλικά. Τότε ο άνθρωπος του οποίου ήλθε η ώρα να πεθάνει, μπορεί να επωφεληθεί από ορισμένες μεθόδους αποδέσμευσης, οι οποίες μπορεί να θεωρηθούν από τη μέση σκοπιά ότι συνεπάγονται την ευθανασία. Θα μελετηθούν τρόποι αφαίρεσης και θα εφαρμοσθούν όταν πλησιάζει ο θάνατος και η διαδικασία θα θεωρείται σαν ψυχική απόσυρση, σαν διαδικασία απελευθέρωσης και αποδέσμευσης. Η εποχή αυτή δεν είναι τόσο μακριά όσο μπορεί να νομίζετε.

Σήμερα σοβαροί κίνδυνοι συνοδεύουν την διαδικασία επίσπευσης της απόσυρσης και οι νομικές εγγυήσεις απαιτούν πολύ προσεκτική εφαρμογή και τότε ακόμη μπορεί να προκύψουν σοβαρά και σημαντικά ζητήματα. Όμως κάποια επίσπευση των διαδικασιών του θανάτου είναι απαραίτητη και πρέπει να πραγματοποιηθεί. Αυτή την εποχή ωστόσο η θέληση-για-θάνατο του ασθενή δε βασίζεται κυρίως σε γνώση και σε νοητική πόλωση, ούτε στην επιτευχθείσα συνέχεια της συνείδησης, αλλά σε συναισθηματικές αντιδράσεις και στον τρόμο του πόνου και του φόβου.

Ευθυγράμμιση : η διευθέτηση ώστε τα διάφορα μέρη να εργάζονται με συντονισμό σαν ένα πλήρες όλο. Στο διαλογισμό η διευθέτηση του φυσικό-αιθερικού, συναισθηματικού και του νοητικού σώματος ώστε να δρουν σαν ένα και να χρησιμεύουν σαν φορέας της ψυχής στην καθημερινή ζωή.

Ευθυγράμμιση – ακριβής : συνεπάγεται Νοητική ηρεμία ή σταθερό κραδασμό, συναισθηματική σταθερότητα που οδηγεί σε διαυγή στοχασμό, Αιθερική ευστάθεια που προκαλεί μια κατάσταση στο κεφαλικό κέντρο η οποία επιτρέπει την άμεση εφαρμογή δύναμης στο φυσικό εγκέφαλο μέσω του κέντρου.

Ευθυγράμμιση: καλύπτει στην πραγματικότητα τέσσερις διαδικασίες:

1. Την ευθυγράμμιση ψυχής και προσωπικότητας, που καταλήγει σε συνειδητή σχέση με το Βασίλειο του Θεού.
2. Την ευθυγράμμιση ψυχής και προσωπικότητας με το Άσραμ, που καταλήγει σε συνειδητή σχέση με το Διδάσκαλο του Άσραμ.
3. Την ευθυγράμμιση του ανώτερου βαθμού μνημένου με την Πνευματική Τριάδα και το επακόλουθο αποτέλεσμα της αναγνώρισης της εναδικής ενέργειας.
4. Την ευθυγράμμιση όλων των κέντρων στο αιθερικό σώμα του μαθητή. Αυτή καταλήγει στην ικανότητα αυτών των κέντρων να καταγράφουν και να μεταφέρουν ενέργειες που εισέρχονται στον κατώτερο μηχανισμό σαν συνέπεια των τριών ανώτερων ευθυγραμμίσεων – που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Ευθυγράμμιση (άσκηση):

I. Αρχίστε από το σημείο της ψυχικής εστίασης για το οποίο θεωρητικά γνωρίζετε πολλά και μπορείτε πρακτικά να γνωρίσετε περισσότερα. Αυτό διαιρείται σε τρία στάδια :

1. Ανυψώστε την συνείδηση στο κεφάλι.
2. Μεταφέρετε τη σκέψη ή τη συνείδηση προς τα πάνω, μέσα απ' το αστρικό σώμα και το νου προς την ψυχή.
3. Ταυτίστε τη συνείδηση της προσωπικότητας με τη συνείδηση της ψυχής και αντιληφθείτε ότι είναι ένα.

II. Απ' αυτό το σημείο οριστικά και συνειδητά πάρτε τη στάση του Παρατηρητή. Αυτή περιλαμβάνει επίσης τρία στάδια:

1. Παρατηρήστε την προσωπικότητα και εξετάστε την απ' τη σκοπιά του αιθερικού σώματος.
2. Ρίξτε συνειδητά ψυχική ενέργεια προς τα κάτω στο κέντρο της βάσης της σπονδυλικής στήλης. Κατόπιν ανυψώστε την αργά, μέσω των πέντε κέντρων και των δύο κέντρων στο κεφάλι (το άζνα και το ανώτατο κεφαλικό κέντρο), μέχρι το σώμα της ψυχής. Αυτό επιφέρει, όταν εκτελεσθεί σωστά, μια ζωογόνηση της σουτράτμα και συνδέει την προσωπικότητα με την ψυχή σε μια συγχωνευμένη μονάδα. Συνιστά ό,τι θα μπορούσε να ονομασθεί το αποκορύφωμα της ευθυγράμμισης.
3. Ύστερα προσπαθήστε να στρέψετε την προσοχή της ενοποιημένης ψυχής-προσωπικότητας προς την Πνευματική Τριάδα.

III. Στοχασθείτε πάνω στην ανταγκάρανα και στη σχέση της με την ψυχή-προσωπικότητα και την Ενάδα

Ευθυγράμμιση προσωπικότητας :ωσότου έρθει ο καιρός που οι δυνάμεις της προσωπικότητας (οι οποίες συμβολίζουν την θεία πολλαπλότητα) υποτάσσονται ή “μπαίνουν στην γραμμή” απ' την κυρίαρχη ψυχή. Αυτό πραγματικά εννοούμε με την χρήση της λέξης “ευθυγράμμιση”. Η ευθυγράμμιση αυτή είναι αποτέλεσμα:

1. Του ελέγχου της προσωπικότητας από την ψυχή.
2. Της επίχυσης ψυχικής ενέργειας μέσω του νοητικού και συναισθηματικού σώματος στον εγκέφαλο, επιφέροντας έτσι την υποταγή της κατώτερης φύσης, την αφύπνιση της εγκεφαλικής συνείδησης στην ψυχική επίγνωση και μια νέα ευθυγράμμιση των σωμάτων.
3. Της ορθής διευθέτησης, ανάλογα με τον ακτινικό τύπο, των ενεργειών που κινητοποιούν και διεγείρουν δυναμικά τα κέντρα σε δραστηριότητα. Αυτή οδηγεί τελικά σε μια άμεση ευθυγράμμιση των κέντρων στη σπονδυλική στήλη, έτσι ώστε η ψυχική ενέργεια να μπορεί να περνά προς τα πάνω και προς τα κάτω δια των κέντρων από το κατευθυντήριο κέντρο στο κεφάλι. Καθώς τελειοποιείται αυτή η διαδικασία ψυχικού ελέγχου (και ο χρόνος που δαπανάται είναι από την σκοπιά της περιοριστικής συνείδησης της προσωπικότητας απέραντης διάρκειας), προβάλλουν σταθερά οι ακτινικοί τύποι των φορέων, η ακτίνα της προσωπικότητας αρχίζει να ελέγχει τη ζωή και τελικά η ψυχική ακτίνα αρχίζει να δεσπάζει στην ακτίνα της προσωπικότητας και να υποτάσσει την δραστηριότητά της.

Τελικά η εναδική ακτίνα παίρνει τον έλεγχο, απορροφώντας τις ακτίνες της προσωπικότητας και της ψυχής (στην τρίτη και την πέμπτη μύηση) και έτσι η δυαδικότητα υπερνικάται τελικά και οριστικά και “μόνο Εκείνος Που Είναι παραμένει”.

....Ο άνθρωπος που αφυπνίσθηκε με πλήρη συνείδηση στις διάφορες όψεις της φύσης του – συναισθηματική, νοητική και εγδική – αντιλαμβάνεται τον εαυτό του πρώτα απ' όλα σαν προσωπικότητα. Ολοκληρώνει τα διάφορα σώματά του με τις διάφορες καταστάσεις συνείδησής τους σε μια ενεργό πραγματικότητα. Είναι τότε οριστικά μια προσωπικότητα και έχει

περάσει ένα μεγάλο οδοδείκτη στην Ατραπό της Επιστροφής. Είναι το πρώτο μεγάλο βήμα.

Ευλάβεια: η ευλάβεια δε θεωρείται πλέον επαρκής ή αναγκαία για την πνευματική ζωή ή την αποτελεσματικότητά της... Όταν ο Χριστός επιδιώξει να επισκιάσει πάλι τους μαθητές Του, θα αναζητηθεί μια διαφορετική αντίδραση. Εξαιτίας αυτού η Α.Α.Μπ. υποβίβασε τόσο σταθερά την ευλάβεια και συνηγόρησε υπέρ της πνευματικής ανεξαρτησίας. Κανένας ευλαβής δεν είναι ανεξάρτητος· είναι δεσμώτης μιας ιδέας ή ενός προσώπου.

Ευσπλαχνία : η συμπόνια , συμπάθεια συναίσθηση της δυστυχίας των άλλων . Απεριόριστη αγάπη, πνευματική κατανόηση και νοημοσύνη ή λεπτή δεξιότητα που αναγνωρίζει την σημασία που βρίσκεται πίσω από όλα τα γεγονότα .Η ικανότητα του να γίνεται κανείς ένα με τους άλλους.

Ευστάθεια: υποδεικνύει πλήρη έλεγχο του αστρικού σώματος, έτσι ώστε οι συναισθηματικές αναστατώσεις υπερνικούνται ή τουλάχιστον ελαττώνονται πολύ στη ζωή του μαθητή. Υποδεικνύει επίσης, σε ανώτερη στροφή της σπείρας, μια ικανότητα ελεύθερης λειτουργίας στα βουδδικά επίπεδα, λόγω της πλήρους απελευθέρωσης (και της επακόλουθης ευστάθειας) απ' όλες τις επιδράσεις και παρορμήσεις που υποκινούνται στους τρεις κόσμους. Αυτός ο τύπος ή η ποιότητα της ευστάθειας υποδηλώνει – αν σκεφθείτε βαθιά – μια αφηρημένη κατάσταση του νου· τίποτε απ' ό,τι θεωρείται σαν ατέλεια δεν μπορεί να προκαλέσει διαταραχή. Μπορείτε να αντιληφθείτε βέβαια ότι αν είστε ολοκληρωτικά ελεύθερος απ' όλες τις συναισθηματικές αντιδράσεις, η διαύγεια του νου σας και η ικανότητά σας να σκέφτεσθε καθαρά θα αυξανόταν τρομακτικά με όλα όσα αυτό συνεπάγεται.

Ευτυχία, χαρά, ευδαιμονία : Συλλογίσου τη χαρά, την ευτυχία, την ευθυμία και τη μακαριότητα· αυτές απελευθερώνουν τους αγωγούς της εσωτερικής ζωής και πλησιάζουν – σε πλατύ κύκλο – πολλά είδη ανθρώπων. Θεραπεύουν και καθαρίζουν το φυσικό σώμα και σε βοηθούν να κάνεις το έργο σου με μικρή προσπάθεια, κατάλληλη αίσθηση αξιών και μια απόσπαση βασισμένη στην αγάπη και όχι στην απομόνωση.ήθελα εδώ να σου θυμίσω ότι η ευτυχία είναι αποτέλεσμα της επιτευχθείσας προσωπικής επιθυμίας· η χαρά είναι η έκφραση της σιγουριάς της ψυχής, ενώ η ευδαιμονία είναι η τελείωση που παρέχει η ενάδα στο μυημένο.

Εφαρμογή Διδασκαλίας: Θα ρωτήσουν πώς γίνεται η Διδασκαλία μέσα στην καθημερινή ζωή. Απαντήστε με τα πιο μικρά πράγματα, με κάθε πράξη, κάθε άγγιγμα. Η άρνηση και η καθημερινή συνήθεια στερούν πολλά από ορισμένους μαθητές. (Μορύα, Καρδιά)

Εφαρμογή : Γνωρίζετε πολλούς οπαδούς των Ανώτατων Διδασκαλιών, αλλά τις εφαρμόζουν στη ζωή; Αντίθετα, η σκληρότητα της καρδιάς τους και η ιδιοτελείά τους, είναι εκπληκτικές. Αυτό σημαίνει ότι η λογική ξεκούφανε την καρδιά. (Μορύα)

Έφεση : οφείλει να προηγηθεί της εμπνεύσεως. Είναι μια ένθερμη αποφασιστικότητα, ένας καθαρτήριο κλίβανος που καταστρέφει ότι είναι χαμερπές στον κατώτερο εαυτό και αφήνει τον ζηλωτή αγνό και εξευγενισμένο.

Έφεση(2): Το μεγαλύτερο καθήκον είναι να διδάξουμε κάθε ζωντανή ύπαρξη να έχει εφέσεις

Εφτά ακτίνες και συσχετίσεις: Εσωτερικά σχετιζόμαστε :

- 1) με τις επτά ακτίνες και τα δώδεκα ζώδια του ζωδιακού
- 2) τις εφτά ακτίνες και τις δώδεκα δημιουργικές Ιεραρχίες.
- 3) τις εφτά ακτίνες και τους πλανήτες καθώς κυβερνούν τους δώδεκα οίκους της έκφρασης.

Εφτά Ηλιακά συστήματα : συνδέονται αστρολογικά με τους αστερισμούς , Μεγάλη Άρκτο , τις Πλειάδες , το Σείριο που ονομάζονται και κύριοι Αστερισμοί.